МІНСКАЯ ПРАЎДА

Газета заснавана 1 лістапада 1950г.

Чацвер, 26 мая 1994 года | № 54 (10754) | Цана 100 руб.

■ Палітычны барометр

Справа за выбаршчыкамі

Аб тым, што дзень выбараў першага Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь не за гарамі, цяпер здагадаюцца нават тыя, хто прынцыпова не чытае газет, не слухае радыё, ігнаруе тэлепраграмы навін. Справа ў тым, што ў рэспубліцы завяршылася ўтварэнне ўчасткаў для галасавання, а калі на будынку, скажам, школы паяўляецца шыльда, якая ўказвае, што тут размешчаны выбарчы ўчастак, складана не зразумець, што "час настаў".

Для тых, хто жадае ажыццявіць свае грамадзянскае права прыняць удзел у выбарах кіраўніка дзяржавы, абсталявана 6713 участкаў для галасавання, дзе будзе працаваць 70206 чалавек, не лічачы назіральнікаў. Праўда, як растлумачылі карэспандэнту Белінфарма ў Цэнтральнай камісіі па выбарах Прэзідэнта, толькі адзін з членаў участковых выбарчых камісій з'яўляецца вызваленым работнікам і атрымлівае заработную плату.

Складанне спісаў выбаршчыкаў яшчэ не завершана, таму можна толькі прыблізна сказаць, колькі грамадзян рэспублікі маюць права прыняць удзел у выбарах.

Найбольш актыўныя — гараджане

Прагназіраваць вынікі праверкі падпісных лістоў за вылучэнне кандыдатамі ў прэзідэнты тых або іншых палітычных лідэраў сёння не асмельваецца ніхто, але таго, што усялякіх агрэхаў і недакладнасцей хапае, у выбарчых камісіях не ўтойваюць. Гэта і нядзіўна, таму што ў ініцыятыўных групах па збору подпісаў увогуле працавала каля трыццаці тысяч чалавек, і калі ў кожнага хоць бы у адзін ліст "закралася" памылка, то не складана падлічыць, колькі лістоў прыйдзецца анулявацъ.

На цяперашнім этапе больш за ўсё работы ў членаў раённых камісій па выбарах у гарадах. Паводле папярэдніх ацэнак, 25-30 працэнтаў тых, хто прыняў удзел у вылучэнні кандыдатамі ў прэзідэнты - гэта жыхары абласных цэнтраў.

Расшчодрыліся ... на дэфіцыт

На паперы, якая выдзелена урадам Цэнтральнай камісіі для друкавання выбарчых бюлетэняў, газета "Знамя юности" поўным тыражом магла б выходзіць амаль месяц. У прывілеяваным становішчы будуць і кандыдаты ў прэзідэнты, ім таксама не прыйдзецца ламаць галаву, на чым надрукаваць лістоўкі і плакаты, таму што Савет Міністраў выдзеліў паперу і на гэтыя мэты. Кошт яе будзе вылічвацца з сумы, прызначанай кожнаму з кандыдатаў на правядзенне агітацыйнай кампаніі.

Як удалося высветліць карэспандэнту Белінфарма, пошукам друкарні прэтэндэнтам на прэзідэнцкую пасаду прыйдзецца займацца самім. И калі па нейкіх прычынах такі заказ не будзе прыняты, дапамагчы ніхто не зможа.

Сітуацыя застаецца напружанай

Як паведамілі карэспандэнту Белінфарма ў Інфармацыйнай службе Партыі народнай згоды /ПНЗ/, яшчэ тры народныя дэпутаты: Барыс Савіцкі, Уладзімір Валчэцкі, Аляксандр Спіглазаў звярнуліся з заявай у Цэнтральную камісію аб адкліканні сваіх галасоў, аддадзеных за прэтэндэнта ў кандыдаты на прэзідэнцкую пасаду Генадзя Карпенку. Як вядома, 16 мая лідэр фракцыі Беларускай сацыял-дэмакратычнай Грамады ў беларускім парламенце аб'явіў аб тым, што 9 дэпутатаў ад фракцыі адклікаюць свае подпісы. Такім чынам, у Генадзя Карпенкі на сённяшні дзень застаецца 65-66 галасоў народных дэпутатаў. ПНЗ стала вядома, што ў ходзе праверкі спіса выбаршчыкаў Фрунзенскага раёна горада Мінска прызнана несапраўднымі каля чатырох тысяч подпісаў выбаршчыкаў. Усяго ініцыятыўная група Генадзя Карпенкі сабрала 110 тысяч подпісаў грамадзян.

БЕЛІНФАРМ.

"МАРСКІЯ КАМЕНЬЧЫКІ" ПА-УЗДЗЕНСКУ

Пробная партыя дражэ з"явілася днямі ў фірменным магазіне камбіната кааператыўнай прамысловасці "Гарачы хлеб".

Выпуск гэтай папулярнай салодкай прадукцыі асвоілі кандытары хлебазавода. Даволі памяркоўны кошт "каменьчыкаў" — 6.780 рублёў за кілаграм, выдатныя смакавыя якасці адразу прыкмецілі пакупнікі. Ласунак разышоўся імгненна.

Дарэчы, "марскія каменьчыкі" — гэта адзін з 40 відаў прадукцыі, якую выпускаюць сёння кандытары камбіната. У майскія святы работнікі кандытарскага цэха парадавалі дзяцей і ўсіх ласуноў смачнымі пернікамі "Дзяцінства".

Увогуле ж, кандытары выпускаюць за дзень звыш 400 кілаграмаў рознай прадукцыі. Гэта адно з нямногіх падраздзяленняў, якое не толькі захавала тэмпы вытворчасці, а і знаходзіць шляхі нарошчвання яе аб"ёмаў. У гэтым немалая заслуга энергічнага кіраўніка камбіната А.Шэдава. А таксама кандытараў М.Берасневіч, Т.Рак, С.Дзесюкевіч — вытворцаў ласункаў, майстроў сваёй справы.

Святлана МІХАЙЛОЎСКАЯ. Уздзенскі раён.

ТУІ І БЛАКІТНЫЯ ЕЛКІ

Даўно забудаваўся шматпавярховымі дамамі цэнтр калгаса "17 верасня" Нясвіжскага раёна — вёска Высокая Ліпа. На тутэйшых вуліцах пастаянна падтрымліваецца парадак.

Сёлета, напрыклад, нялёгка ў гаспадарцы з фінансамі, але абнаўленне ідзе па-ранейшаму. Перакладзены пліткаю тратуары, зроблены клумбы. На газонах пасеяна маладая трава, завезены для пасадкі дэкаратыўныя дрэвы: туя, айва і блакітныя елкі.

Акрамя таго, калгас паклапаціўся пра мясцовую школу. Драўляны плот вакол яе замянілі на металічны. У вёсках, дзе падведзены газ, заасфальтаваны вуліцы. Вуліцы астатніх населеных пунктаў апрануцца ў асфальт пасля таго, як будуць газіфікаваны.

Раіса Хвір.

У ЭКСПАЗІЦЫІ — ФАЛЬКЛОР

У Дзяржаўным музеі гісторыі беларускай літаратуры адкрылася выстава "Фальклор". Яе экспазіцыя прымеркавана да маючага адбыцца сёлета ў нашай рэспубліцы Міжнароднага фестывалю фальклору.

Увазе наведвальнікаў прапануюцца абрады, якія найбольш поўна характарызуюць беларусаў і адрозніваюць нас ад суседзяў-славян. Гэта — Каляды, валачобныя песні і рытуалы, Купалле, вяселле, радзінны абрад і Дзяды. Сярод прадстаўленых экспанатаў — фотаздымкі слынных фальклярыстаў Раманава, Федароўскага, Нікіфароўскага, Дабравольскага, Сержпутоўскага, Насовіча, Карскага, Шэйна, Шырмы, Цітовіча, Чачота, дакументы, звязаныя са збіральніцкай дзейнасцю Даленгі-Хадакоўскага, аўтографы запісаў фальклорных твораў Гарэцкага, Шырмы, кнігі, у розныя гады выдадзеныя гэтымі і іншымі збіральнікамі народных скарбаў. Наведвальнікам выставы дадзена магчымасць пазнаёміцца з картай, на якой адлюстравана распаўсюджанне тых ці іншых абрадаў у межах этнічнага рассялення беларусаў. Жадаючыя могуць убачыць самі абрады і пачуць адпаведныя песні, што стала магчымым дзякуючы выкарыстанню відэазапісаў.

Арганізатары выставы "Фальклор" спадзяюцца, што экспазіцыя прыцягне ўвагу не толькі спецыялістаў, навукоўцаў, студэнтаў, але і шырокіх колаў грамадскасці, усіх людзей, хто неабыякава ставіцца да роднай культуры, яе багатых набыткаў і невычэрпных скарбаў.

Лада ВОЙНІЧ.

"ХМЯЛЬНЫЯ" ПОДПІСЫ

У падтрымку сваіх кандыдатаў усе ініцыятыўныя групы Салігорска сабралі 10.749 подпісаў. З іх гарадская камісія па выбарах Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь прызнала несапраўднымі 1.491 подпіс — каля 14 працэнтаў.

— Найбольшая колькасць "праколаў" выяўлена ў лістах, дзе фіксаваліся прыхільнікі А.Кальцова — прэтэндэнта ад Партыі аматараў піва, — расказвае старшыня камісіі І.Купрэйчык. — З 84 пададзеных лістоў несапраўднымі прызнаны 23, з 535 подпісамі. У першую чаргу таму, што вельмі часта за некалькіх асоб распісвалася адна рука.

Звяраць подпісы камісія запрасіла вопытнага эксперта-графолага, які паспяхова займаўся гэтым пры падвядзенні вынікаў выбараў у адной з афрыканскіх краін. Да праверкі былі таксама прыцягнуты работнікі пашпартнага стала. Члены камісіі хадзілі па кватэрах, каб высветліць сапраўднасць падазроных подпісаў. Цікава, што з асаблівай ахвотай прыхільнікі БНФ правяралі дакументацыю тых, хто выступае на баку В.Кебіча, В.Новікава. І наадварот.

Дзесяць лістоў з подпісамі на карысць Л.Козіка ануляваны ў першую чаргу таму, што ў іх распісваліся асобы ва ўзросце да 18 гадоў. Найбольш акуратна афармляліся дакументы ў падтрымку С.Шушкевіча, таму страты тут мінімальныя.

/Наш кар./.

Большасць — за В.Кебіча

Учора прайшло пасяджэнне Мінскай абласной камісіі па выбарах Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь. На ім былі падведзены вынікі збору подпісаў выбаршчыкаў па вылучэнню кандыдатаў на гэтую пасаду. У вобласці працавала 16 ініцыятыўных груп, якія займаліся зборам подпісаў. У раёнах і гарадах на працягу дзесяці дзён правяралася іх дакладнасць. У гэтай рабоце ўдзельнічалі таксама члены абласной выбарчай камісіі. У выніку быў устаноўлены 1.571 несапраўдны падпісны ліст. А ў іх 31.575 подпісаў прызнаны несапраўднымі. Былі выяўлены факты, калі за аднаго выбаршчыка падпісваўся другі, калі ставіліся ў лістах выдуманыя прозвішчы або подпісы збіралі не члены ініцыятыўных груп, а па іх просьбе — іншыя грамадзяне. У цэлым жа сітуацыя з кандыдатамі ў Прэзідэнты склалася наступная. Больш за ўсё подпісаў сабраў В.Кебіч — 59.092. За ім ідуць В.Новікаў — 32.305, З.Пазняк — 23.955, Г.Карпенка — 17.579, А.Дубко — 14.110, С.Шушкевіч — 13.525 і А.Лукашэнка — 10.522.

На пасяджэнні была заслухана інфармацыя аб рабоце вытворча-тэхнічнага аб"яднання сувязі па падрыхтоўцы да выбараў Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

/Наш кар./

■ Спажывецкая кааперацыя

ІНШАГА НЕ ДАДЗЕНА

Не дужа даўно часта ўжывалася фраза: падсобная гаспадарка — не другарадная. У тым, што гэта так, маглі ўвачавідкі пераканацца ўдзельнікі пасяджэння праўлення аблспажыўсаюза ў Маладзечанскім раёне.

Свінаферма пабудавана тры гады назад у зручным, маляўнічым месцы каля вёскі Рашаткі, разлічана на 500 галоў. Тут створаны належныя ўмовы працы для жывёлаводаў, адладжана кормазабеспячэнне. І нездарма сутачныя прывагі кормнікаў перавышаюць 350 грамаў. За першы квартал на свінаферме атрымана 75,3 тоны мяса. Многа гэта ці мала? Параўнайце: па ўсёй сістэме аблспажыўсаюза яго паступіла 337 тон, а ў Мінскім, Уздзенскім, Вілейскім райспажыўсаюзах — па 3-4 тоны.

Таму меў рацыю старшыня аблспажыўсаюза Я.П.Баравой, адкрываючы выязное пасяджэнне праўлення, падкрэсліўшы, што ўсё заключаецца ў стаўленні да справы. Гэтая пасылка вызначыла змест і форму размовы. Была яна вострая, часам нават жорсткая, але абгрунтаваная, прынцыповая. Яшчэ ж у студзені вобласць лідзіравала ў рэспубліцы па тэмпах агульнага тавараабароту, потым пакрысе пачала здаваць пазіцыі, і цяпер горшыя мае толькі Гродзеншчына. А калі дадаць сюды і эканамічны вынік, то малюнак атрымаецца зусім несуцяшальны: гандаль прынёс страт на 4 мільярды 133 мільёны рублёў.

Наогул, праблема рэнтабельнасці па сістэме няўмольна паўстала на поўны рост. Многія прадпрыемствы, нават цэлыя галіны апынуліся на мяжы банкруцтва.

— А што ў такім выпадку рабіць? — задаў рытарычнае пытанне старшынствуючы. — Спачатку мяняюць кіраўніцтва, а калі і гэтая мера не дала станоўчага выніку, пускаюць прадпрыемства "з малатка". Выходзіць, што такі незайздросны лёс чакае ўсё грамадскае харчаванне, якое прынесла за чатыры месяцы 114 мільёнаў рублёў страт.

Вядома, прычын падобных хібаў шмат. Не заўсёды яны на сумленні кааператараў. Але характэрна, што ўдзельнікі пасяджэння не шукалі вінаватых "з боку", не спасыласіся на надзвычайную эканаміча-палітычную сітуацыю, а аналізавалі ўласныя пралікі. Як было падкрэслена: працэсам трэба кіраваць, а не наглядаць за ім. Дзе-нідзе ігнаруюць залатое правіла гандлю: прапаноўвай пакупніку тое, што яму патрэбна, вывучай попыт! У Клецку ж залезлі ў такі хамут да наваўленых камерсантаў, што і сёння не ведаюць, як выбрацца з яго. Давялося вызваляць ад пасады намесніка старшыні райспажыўсаюза па гандлю. А цана падобнай неразваротлівасці — 154 дні па аблспажыўсаюзу. Столькі часу некаторыя тавары знаходзяцца ў гандлёвай сетцы. Проста запоўніць прылаўкі — не праблема. Хутчэй прадаць іх, каб мець прыбытак і сродкі на набыццё новых тавараў, — вось задача! Не новая, але Я.П.Баравому даводзілася не раз напамінаць пра яе: "Браць тавары абы браць — не трэба. Тут павінны сваё важкае слова сказаць таваразнаўцы, камерцыйныя службы. Сёння яны не на ўзроўні. Дзе аналіз таварных рэшткаў, дзе дакладная арыентацыя на попыт? Няма. Вось і атрымліваецца як у той прымаўцы: "Папраў, кум, каты лезуць. Папраравіў — сабакі скачуць"...

Хаця ў сістэме ёсць добры прыклад — Мінскі гаркаапгандаль. Тут наогул не карыстаюцца рабаўніцкімі крэдытамі банка. Тавары бяруць невялікімі партыямі, але разнастайныя. Непасрэдна ад вытворцаў, аптовых пастаўшчыкоў. Структура рэалізуемых тавараў і кан'юнктура рынку — галоўныя складаемыя рэнтабельнасці.

Аблспажыўсаюз апынуўся ў цяжкім становішчы. Але, як паказала расшыранае пасяджэнне праўлення, яно не безнадзейнае, выйсце ёсць. І тут, як заўсёды, патрэбны дысцыпліна, арганізаванасць, адказнасць. Іншага не дадзена.

Архітэктары Валожына скіравалі сваю дзейнасць на распрацоўку праекта індывідуальнай забудовы. Такія праекты ўсё больш патрабуюцца ў наш час, калі буйныя аб"екты фінансаваць становіцца ўсё цяжэй. Архітэктары, акрамя распрацоўкі катэджаў, таксама аказваюць насельніцтву кансультацыйную дапамогу па планаванню прысядзібнай зоны, размяшчэнню гаспадарчых будынкаў.

***На здымку:** новыя праекты абмяркоўваюць архітэктары С.Селятыцкая, Г.Бразоўская, В.Патапаў.*

Фота Яўгена ПЯСЕЦКАГА.

ЦЭНТРАМ УРАЧЫСТАСЦЕЙ БУДЗЕ МІНСК

Пад старшынствам першага намесніка Старшыні Вярхоўнага Савета В.Кузняцова адбылося чарговае пасяджэнне Рэспубліканскай камісіі па падрыхтоўцы да святкавання 50-годдзя вызвалення Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў.

Адзначалася, што падрыхтоўка да ўрачыстасцей праходзіць арганізавана. Юбілейныя мерапрыемствы пройдуць 2-3 ліпеня ва ўсіх гарадах Беларусі. Своеасаблівым цэнтрам урачыстасцей стане Мінск. Сюды прыедуць дэлегацыі з многіх краін блізкага і далёкага замежжа, ветэраны Вялікай Айчыннай вайны, удзельнікі вызвалення Беларусі. Адбудзецца ўскладанне вянкоў і кветак да манументаў на плошчы Перамогі, "Мінск - горад-герой", На Кургане Славы, мемарыяльным комплексе "Хатынь", у іншых памятных месцах.

У Палацы мастацтва адкрыецца мастацкая выстаўка, прысвечаная 50-годдзю вызвалення Беларусі. Завершыцца абнаўленне экспазіцыі ў Дзяржаўным музеі гісторыі Вялікай Айчыннай вайны. Дзесяткі творчых калектываў падрыхтавалі ўжо да юбілейных урачыстасцей новыя музычныя праграмы, з якімі яны выступяць як на канцэртных пляцоўках, так і на імправізаваных сцэнах. У дні святкавання адбудуцца спартыўныя спаборніцтвы і тэатральныя прадстаўленні.

На пасяджэнні камісіі разглядаліся пытанні арганізацыі сустрэчы дэлегацый і груп ветэранаў Вялікай Айчыннай вайны, правядзення ўрадавага прыёму і ўрачыстага сходу, прысвечанага 50-годдзю вызвалення Беларусі, якое адбудзецца ў сталіцы рэспублікі.

БЕЛІНФАРМ.

■ Сацыяльны ракурс

АЎТОБУСНЫЯ ПАКУТЫ

Хто з нас не перажывае іх, калі трэба паехаць куды-небудзь? Першая думка: як сесці ў аўтобус, асабліва на прыгарадных маршрутах? І яшчэ непакоіць: ці прыйдзе ён на прыпынак? Бо амаль кожны дзень нас "радуюць" інфармацыяй аб адмене тых ці іншых рэйсаў. Маўляў, аўтамабілісты нясуць адны толькі страты, паколькі павышэнне кошту праезду не кампенсуе затрат на паліва, энерганосьбіты і іншыя матэрыялы.

Так, на "прыгарадзе" летась у першым квартале дзейнічалі 432 аўтобусныя маршруты, сёлета — 393. Скарачэнне на 9 працэнтаў — здаецца, не так ужо і многа. Але ж затое выканана на 31 працэнт рэйсаў менш. У гарадах вобласці закрыты тры маршруты, а колькасць рэйсаў упала на 23 працэнты.

Вядома, падобнае становішча не задавальняе людзей, выклікае ў іх хвалю пратэсту. І Савет Міністраў прымае рашэнне аб дадатковых мерах па паляпшэнню абслугоўвання насельніцтва пасажырскім транспартам. Павялічваецца колькасць мясцовых пасажырскіх паяздоў (электрычак), гарадскіх, прыгарадных і міжгародніх аўтобусных маршрутаў. Беларускі дзяржаўны канцэрн па нафце і нафтапрадуктах абавязаны ў прыярытэтным парадку забяспечваць пасажырскі транспарт палівам па рэгулюемых цэнах.

Пенсіянеры атрымалі права сёлета ездзіць бясплатна ў электрычках, у гарадскіх і прыгарадных аўтобусах.

Многія, з кім давялося гутарыць, лічаць гэтае рашэнне прапагандысцкім крокам урада. Бо ў рашэнні не ўказваецца, за кошт якіх крыніц фінансавання ажыццявіць намечанае. Усё перакладваецца на мясцовыя Саветы. Яны абавязаны са свайго бюджэту, які і так трашчыць па ўсіх швах, выдзеліць неабходныя сродкі. Значыць, развітвайся тады з некаторымі сацыяльнымі праграмамі. У сувязі з гэтым некалькі лічбаў для роздуму.

Для пакрыцця страт на прыгарадных аўтобусных перавозках аб'яднанню "Мінскаблаўтатранс" выдадзена за першы квартал 3 мільярды рублёў датацый, а на гарадскіх — 2,8. Такім чынам кампенсавана 76,9 працэнта расходаў на "прыгарадзе" і 60,8 — у горадзе.

Узнікае пытанне: як выкруціцца ў даным выпадку? Рашэнне ж Саўміна трэба выконваць. Аб гэтым разважалі і ўдзельнікі нарады, якая адбылася ў аблвыканкоме. Пагадзіліся на тым, што райгарвыканкомы сумесна з аўтапаркамі павінны адшукаць магчымасць для павелічэння на 10 працэнтаў колькасці маршрутаў за кошт іх фінансавання з мясцовага бюджэту. Фінансавае ўпраўленне аблвыканкома, фінаддзелы райгарвыканкомаў абавязаны своечасова выдзяляць датацыі на аўтобусныя перавозкі, прадугледжаныя ў абласным і мясцовых бюджэтах. А кіраўнікам аб'яднання і аўтапаркаў — забяспечыць рэгулярнасць руху аўтобусаў на маршрутах, а таксама прыняць меры па эканоміі і беражлівасці на аўтатранспарце, узмацніць кантроль на лініях за зборам выручкі, бяспекай руху, рацыянальным выкарыстаннем выдзяляемых бюджэтных сродкаў, расшырэннем пазапрофільнай падсобна-дапаможнай дзейнасці. І не трэба ім рэзкае пагаршэнне абслугоўвання насельніцтва пасажырскім аўтатранспартам звязваць з адным толькі ростам цэн на гаруча-змазачныя матэрыялы. Расходы ж на паліва ў агульнай суме затрат склалі за першы квартал па гарадскіх маршрутах — 35,8 працэнта, а прыгарадных — 42,7. А вось накладныя расходы пацягнулі адпаведна на 25,9 і 22 працэнты, зарплата — 21,9.

Неразбярыха і з тым, што лічыць прыгарадным маршрутам. Чаму вызначана яго адлегласць у 50 кіламетраў? Дарэчы, даўным-даўно. Калі ж чалавек едзе ў тым жа перапоўненым аўтобусе на 51 кіламетр, то ўжо плаці як на міжгароднім рэйсе. Парадокс? Ды яшчэ які, і пазбаўляцца ад яго не збіраюцца. Пакуль што канкрэтных крокаў не відаць, хаця Міністэрства транспарту просіць, каб яму прадаставілі права самому вызначаць гранічную адлегласць па прыгарадных маршрутах. Аб гэтым просіць і аблвыканком. Ці будзе пачута Саветам Міністраў яго просьба і наконт таго, каб Мінфін хутчэй вырашыў пытанне аб дадатковым выдзяленні бюджэтных сродкаў для датацый пасажырскаму аўтатранспарту? Інакш ад прынятага ўрадам рашэння да яго рэальнага ўвасаблення атрымаецца вялікая дыстанцыя.

Пётр Сідаровіч.

Працягваецца падпіска на "Мінскую праўду" на трэці квартал 1994 года. Падпісная цана — 6000 рублёў.

Вытворчасць мяса ў гаспадарках вобласці

за 4 месяцы г.г.

Графы: 1 — раёны, 2 — валавая вытворчасць мяса /тыс.тон/, 3 — вытворчасць мяса на 100 га сельгасугоддзяў /цэнтнераў/, 4 — валавая вытворчасць да адпаведнага перыяду мінулага года /у працэнтах/, 5 — атрымана ялавічыны ўсяго /у працэнтах/, 6 — на комплексах /у працэнтах/, 7 — атрымана свініны ўсяго /у працэнтах/, 8 — на комплексах / у працэнтах/.

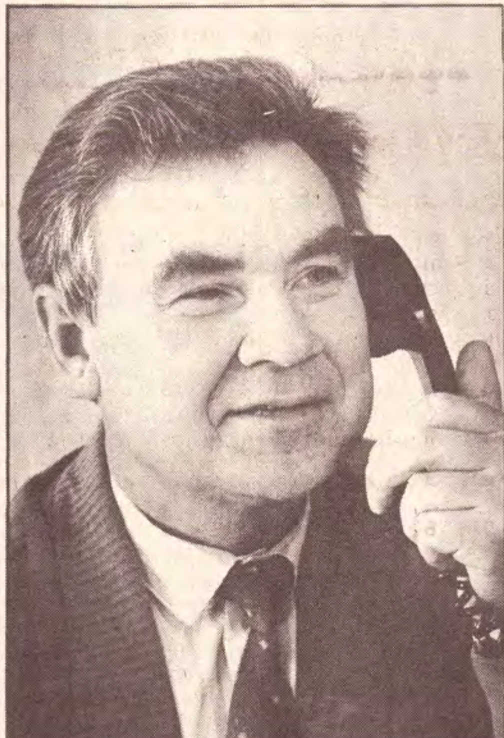
1	2	3	4	5	6	7	8
Слуцкі	2,8	27,0	127	134	288	88	94
Мядзельскі	1,4	26,0	127	130	108	106	123
Капыльскі	3,4	32,0	121	134	180	103	110
Дзяржынскі	2,0	34,0	117	114	165	116	114
Стаўбцоўскі	2,1	23,0	116	124	166	105	95
Маладзечанскі	1,8	34,0	112	117	123	106	111
Салігорскі	2,2	23,0	110	115	116	102	93
Крупскі	1,2	18,5	109	109	72	104	108
Лагойскі	1,6	22,0	106	121	75	89	93
Клецкі	2,0	41,0	105	108	92	111	122
Барысаўскі	5,5	24,5	105	121	126	99,6	98
Любанскі	1,9	24,0	105	117	74	81	36
Вілейскі	2,2	29,0	104	128	117	72	57
Пухавіцкі	2,5	26,0	100	98	99	93	100
Чэрвеньскі	1,6	22,5	100	109	86	74	77
Валожынскі	1,3	18,5	100	101	71	94	79
Старадарожскі	1,0	21,5	100	97	44	81	87
Смалявіцкі	1,6	28,5	100	111	58	87	117
Мінскі	2,9	36,0	96	109	109	82	84
Бярэзінскі	1,1	18,0	92	99,7	145	84	85
Нясвіжскі	3,0	52,0	91	98	74	82	85
Уздзенскі	1,8	21,0	90	107	98	80	77
Па вобласці	47,1	28,0	105	114	104	92	93

■ "ПРЯМАЯ ЛИНИЯ"

ЧЕКИ «ИМУЩЕСТВО»: ЧТО ОНИ ДАЮТ НАМ?

Рыночные законы вносят в нашу жизнь всё новые элементы. Вот и теперь государство выдает именные приватизационные чеки "Имущество". С их помощью мы сможем купить акции конкретного предприятия и стать таким образом его совладельцами, получая на них определенный процент прибыли. В области имеют право на получение этих чеков 1.288.400 человек. Из них на 15 мая уже обратились в комиссии /их в области создано 381/ с заявлениями о начислении чеков 216.842 человека. Исполкомы местных Советов утвердили списки на 24.231 человека, которым начислено 1.550.784 чека.

Чеки, акции, сертификаты — понятия для нас новые. Многие не знают, как распорядиться этими чеками, куда их пристроить. Поэтому редакция, желая помочь жителям Минщины разобраться в некоторых вопросах, организовала 17 мая "прямую линию" с начальником областного управления по разгосударствлению и приватизации государственного имущества Федором Аникеевичем МУРАВЬЕВЫМ.

* * *

— Федор Аникеевич, здравствуйте. Я временно работаю в территориальной комиссии в г.Молодечно. Своей фамилии называть не буду, но очень прошу дать обстоятельный ответ на мой вопрос. В комиссию обратился инвалид Великой Отечественной войны в возрасте 78 лет. Необоснованно репрессирован, а затем реабилитирован. У него вклад в сбербанке по состоянию на 1 января 1991 г. в сумме 10,5 тыс.рублей и не использованные после приватизации квартиры остатки чеков "Жилье" на 1180 рублей. При выходе на пенсию имел трудовой стаж 48 лет, кроме этого работал еще три года будучи на пенсии. Сколько он должен получить приватизационных чеков?

— Давайте подсчитаем вместе с Вами.

В зависимости от возраста ему положено 50 чеков, от трудового стажа — 48 + 3 = 51, дополнительно, как инвалиду войны — 30 и как необоснованно репрессированному, а затем реабилитированному — 10 чеков, за вклад в сбербанке — 20, обмен остатков чеков "Жилье" на чеки "Имущество" /1180 : 120/ = 10. Вот и получается, что ваш уважаемый ветеран получит 171 чек.

— Звонят из Любани. Вот такая ситуация. Гражданин подал заявление на получение чеков "Имущество". Квота начислена и введена в компьютер сбербанка. После этого он вторично обратился в территориальную комиссию с просьбой учесть неиспользованные чеки "Жилье". Как быть?

— В этом случае первое заявление и соответственно начисленное количество приватизационных чеков аннулируются. Гражданин должен подать второе заявление, и затем вновь производится начисление квот с учетом всех документов.

— Второй вопрос. Муж у гражданки умер 31 июля 1993 года. Можно ли ей получить причитавшиеся ему приватизационные чеки?

— Нет, нельзя, так как право на их получение у граждан Республики Беларусь появилось с 3 августа 1993 года.

— Шайханов Николай Егорович, из Борисова. Можно ли вместо чеков получить деньги?

— Нет. Вам выдаются именные приватизационные чеки и их надо использовать по прямому назначению. Можете свои чеки перечислить на счета специализированных инвестиционных фондов / но сначала уточните, имеют ли они лицензию на работу с чеками/, чтобы приобрести акции или доли государственных объектов. Кстати, в Мингосимуществе имеется заявление представителей Борисова на получение лицензии инвестфонда.

— Могу ли за чеки "Имущество" выкупить дачный участок?

— Нет, не можете.

— Здравствуйте! Я работаю на Молодечненской мебельной фабрике. Сначала мы были на аренде, в конце прошлого года приватизировали предприятие. Половина оценочной стоимости государственного имущества, как нам сказали, зарезервирована для оплаты приватизационными чеками. Меня интересует, будет ли ограничение для работников фабрики на количество доли имущества, оплачиваемой чеками?

— Да, будет. Работник предприятия сможет вложить на своем предприятии не более 120 чеков, что равно приобретению имущества на 3 миллиона рублей.

— А если я не обменяю все чеки "Имущество" на акции, то смогу ли получить компенсацию за неиспользованные?

— Статья 13 Закона "Об именных приватизационных чеках Республики Беларусь" гарантирует владельцам неиспользованных чеков их погашение по истечении срока обращения. Для погашения чеки могут быть предъявлены по месту их выдачи или Национальному банку. Сумма компенсации будет зависеть от количества неиспользованных чеков и их стоимости на момент окончания выдачи по Республике Беларусь.

— Бармин Семен Назарович. Здравствуйте. Окончил техникум, работаю в Минске. Недавно женился и живу в общежитии. Мои родители живут в Борисове и два года назад выкупили государственную квартиру за деньги. Если они подарят мне неиспользованные чеки "Жилье", смогу ли я обменять их на имущественные?

— Если бы Ваши родители не имели возможности для целевого использования чеков "Жилье", то подаренные Вам можно было бы обменять на чеки "Имущество". А поскольку такая возможность у них была, но они ею не воспользовались, то вам нельзя произвести обмен чеков "Жилье" на чеки "Имущество".

— Звонят из Несвижа. Скажите, пожалуйста, как будет организована продажа акций за именные приватизационные чеки?

— Орган приватизации или по его поручению фонд /агентство/ заключают договоры с акционерным обществом на основании предварительного сбора заявок. Распределение акций будет производиться через пункты продажи, на аукционных торгах и т.д. Чековые счета для продажи акций физическим лицам будут открываться и в учреждениях сберегательного банка. Акции можно приобрести и в специализированных инвестиционных фондах.

— Чем отличаются привилегированные и льготируемые акции от обыкновенных?

— Владелец привилегированных акций имеет преимущественное право на дивиденды в размере не менее установленного процента от номинальной стоимости акции. Независимо от того, получена прибыль или нет.

Льготируемые акции выдаются членам трудового коллектива, преобразованного в акционерное общество. Они продаются им на 20 процентов ниже номинальной стоимости. Пакет таких акций определяется органом приватизации.

— Здравствуйте, беспокоят из Мяделя. Я работал на Севере. У меня имеется вклад в сбербанке России. Могу ли его поменять на чеки "Имущество"?

— Нет, не можете. Дополнительные чеки "Имущество" начисляются гражданам Республики Беларусь на вклады, которые хранятся в сбербанках республики.

— Из Слуцка беспокоят. Скажите, входит ли в трудовой стаж время отбывания наказания в местах лишения свободы?

— Нет, не входит.

— Звонок из Минска. Приватизируется арендное предприятие. Какую форму оно получит и можно ли создать при этом коллективное предприятие?

— Действующее законодательство не определяет правовых принципов создания и деятельности коллективных /народных/ предприятий. В процессе приватизации арендного предприятия оно может быть преобразовано в открытое акционерное общество в соответствии с положением, утвержденным постановлением Совета Министров Республики Беларусь от 16 августа 1993 г. № 552.

Предприятие, сданное в аренду, может быть приватизировано путем выкупа арендованного имущества, если в договоре аренды, заключенном до вступления в силу Закона "О разгосударствлении и приватизации государственной собственности в Республике Беларусь", оговорены порядок, условия и сроки выкупа этого имущества. В этом случае может быть создано общество с ограниченной или дополнительной ответственностью.

— Рабцевич Тереза Домениковна, из Столбцов. Здравствуйте. Могу ли я приватизационные чеки использовать для выкупа государственной доли имущества не в Столбцах, а, скажем, в Минске? У нас ничего не приватизируется.

И еще вопрос: можно ли завещать и дарить чеки? И что будет, если я потеряю их? Восстановят ли их мне?

— Вы не совсем правы. Управлением "Минскоблгосимущество" только что завершена работа в Столбцах по приватизации базы "Агромашзапчасть". На именные чеки там зарезервирована государственная доля имущества на несколько миллиардов рублей. Но, несмотря на это, на свои чеки Вы имеете право приобрести акции или долю государственного объекта на всей территории Республики Беларусь, в том числе и в Минске.

Вы имеете право дарить и завещать чеки в установленном законом порядке.

Чеки потерять невозможно, поскольку имущественная квота отделением сбербанка заносится на открываемый на Ваше имя специальный /чековый/ счет. На руки же вам выдается сертификат. В случае его утери Вам придется обращаться в отделение сбербанка за выдачей дубликата, за что необходимо уплатить госпошлину. Правда, ее размер пока не определен. Так что лучше ничего не терять.

— Фарбер Борис Ефимович, читатель "Мінскай праўды", житель г.Минска. Получают ли дополнительные чеки "Имущество" инвалиды Советской Армии II группы по общему заболеванию? Ограничено ли количество приватизационных чеков?

— Уважаемый Борис Ефимович! Инвалидам Советской Армии по общему заболеванию начисление дополнительных чеков законом не предусмотрено.

Для того, чтобы конкретно ответить, сколько Вам положено чеков как инвалиду Советской Армии, назовите, пожалуйста, свой возраст.

— Я 1920 года рождения.

— Спасибо. Вам положено дополнительно 50 чеков как инвалиду. Общее количество приватизационных чеков не ограничивается.

Аналогичные вопросы были и от других жителей области. Разъясняем: участник войны имеет право на получение дополнительно 15 чеков, а инвалид войны — 30. Если же они были репрессированы, а затем реабилитированы, то еще по 10 чеков. Узнику фашистского концлагеря положено дополнительно 15 чеков. Столько же — и вдове погибшего мужа-партизана, если она не вступила в новый брак.

Ряд вопросов повторялись, на некоторые отвечаем без указания конкретного лица.

Людей интересует, что делать с чеками "Жилье", которые остались после выкупа квартиры.

Их можно обменять на чеки "Имущество" — жилищная квота в рублях делится на коэффициент 120.

Чеки не начисляются на ребенка, который родился после 3 августа 1993 года. Если у ребенка в возрасте до 16 лет имеется в сбербанке вклад на 1.01.91 года, то он присоединяется к вкладу родителя, которому начисляются его чеки.

Опекун не освобождается от уплаты госпошлины.

Для получения чеков за годы работы после выхода на пенсию нужно предоставить справку из фонда социальной защиты.

Справку о составе семьи необходимо предоставлять, если есть дети, и только тому родителю, на которого будут начисляться чеки "Имущество".

Право на приобретение акций на льготных условиях имеют:

работники госпредприятия, преобразованного в акционерное общество;

бывшие его работники, проработавшие на нем не менее 10 лет — мужчины и 7 — женщины и уволенные по уважительной причине;

лица, имеющие право по закону на возвращение или восстановление на прежней работе;

работники, вышедшие на пенсию с приватизированного предприятия.

— Сколько чеков начисляется детям-инвалидам, а также инвалидам с детства?, — спрашивают нас.

— Детям-инвалидам в возрасте до 16 лет начисляется:

при наличии родителей — 10 чеков;

в случае смерти или лишения родительских прав одного из родителей — 30 чеков;

на ребенка, оставшегося без родительской опеки и находящегося в опекунской семье, доме семейного типа или в детском интернатском учреждении, его законному представителю — 50 чеков.

Инвалидам I и II групп с детства, независимо от их возраста, начисляется 50 чеков.

Редакция выражает благодарность Федору Аникеевичу Муравьеву за участие в "прямой линии". Думается, что у жителей области возникнет еще немало вопросов, связанных с именными чеками "Имущество", приватизацией. С ними вы можете обращаться в редакцию или областное управление по разгосударствлению и приватизации, а также звонить по телефонам: 68-25-43 /редакция/, 24-35-91 /облуправление/.

Материалы "Прямой линии" подготовил к печати Петр Сидорович.

Маладзечанскія навіны

ГАРАДСКІ ТЭЛЕКАНАЛ

Ўжо сёлета, напэўна, пачне работу. Аб гэтым паведаміў мясцовым журналістам дырэктар нядаўна створанай у Маладзечне тэлекампаніі «Піянер ТК» А.В.Грыгор"еў. Акцыянернае таварыства закрытага тыпу «Піянер» стала яе стваральнікам.

Мяркуецца, што максімальны аб"ём тэлевяшчання можа скласці 12 гадзін. Асаблівая ўвага, адзначыў А.В.Грыгор"еў, будзе ўдзяляцца інфармацыйным і кансультацыйным праграмам, рэкламе, асвятленню работы гарадскіх службаў.

У КАТОЛІКАЎ БУДЗЕ ХРАМ

Гэтае месца ў скверы паблізу кінатэатра «Радзіма» знаёмае многім маладзечанцам. Многія з надзеяй і чаканнем пазіраюць на ўсё больш выразныя абрысы будынка касцёла. Будаўнічыя работы тут выконвае МПМК-210 аб"яднання «Маладзечнасельбуд». Вялікую дапамогу аказваюць самі парафіяне. Як грашовымі сродкамі, так і непасрэдным удзелам у будаўніцтве. Наогул жа пастаяннай крыніцы фінансавання работ не існуе. Касцёл узводзіцца за кошт добраахвотных ахвяраванняў людзей і арганізацый, а таксама банкаўскай пазыкі.

У БАГАТЫХ — СВАЕ ДЗІВАЦТВЫ

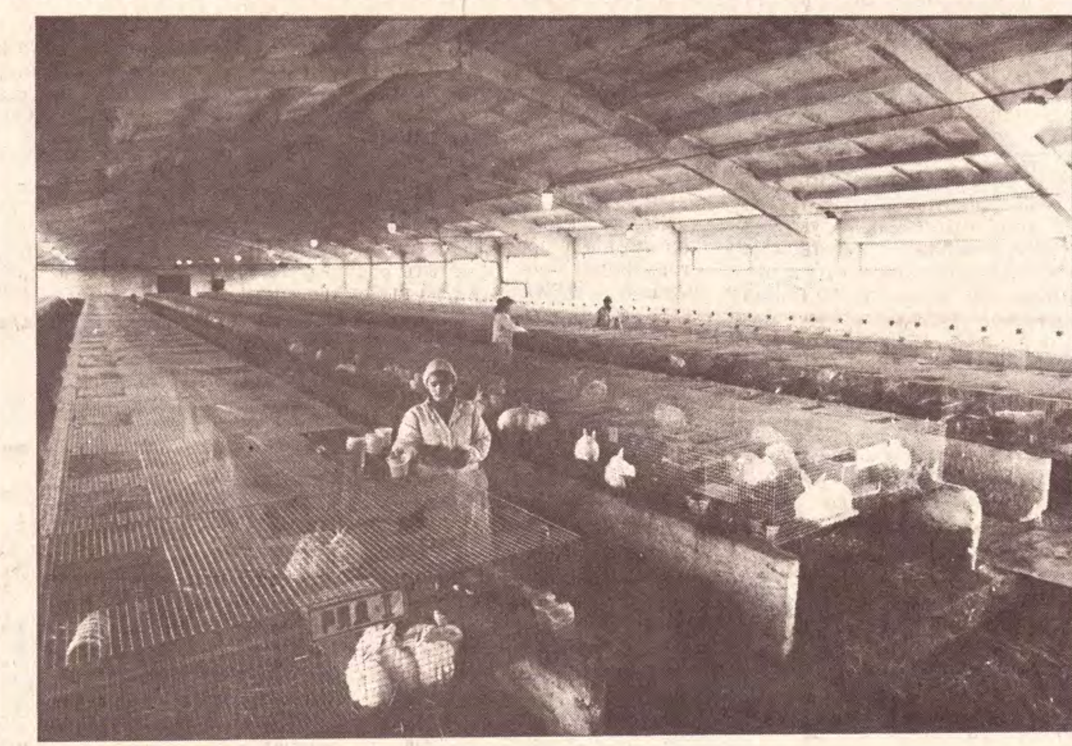
Не год, не два збірала грошы жыхарка Германіі фраў Хобішд, а можна сказаць, усё сваё свядомае жыццё. Калі на рахунку з'явілася дастатковая, на яе погляд, сума, звярнулася да дэлегацыі Міжнароднага Чырвонага Крыжа, якая адбывала ў беларускі горад Маладзечна, з некалькі незвычайнай просьбай. Яна папрасіла кіраўніка дэлегацыі Уда Гідэ знайсці на Маладзечаншчыне жанчыну, якая б згадзілася на накопленыя ёю сродкі набыць для сябе гурт авечак, даглядаць іх з сям"ёй і карыстацца плёнам сваёй працы.

Уда Гідэ з дапамогай маладзечанскіх сяброў справіўся з далікатным даручэннем. Такая жывёлаводка знайшлася.

Члены дэлегацыі паведамілі, што пасля ўзгаднення пытання з нямецкай фраў яны вернуцца ў чэрвені з грашыма для незвычайнай фермы.

Марыя КУЗАЎКІНА.

Буйнейшая ў рэспубліцы трусаферма на 500 галоў ёсць у калгасе "Слабодскі" Старадарожскага раёна. Далейшае развіццё падсобнага промыслу прадугледжвае выраб скур, тушонкі, вэнджанне мяса, пашыў шапак і паўкажушкаў.

На здымках: *начальнік падсобнай гаспадаркі Роберт Сагаманян; агульны выгляд трусафермы.*

Фота Анатоля БАСАВА.

■ У партыях і рухах

НЕ МІФЫ,

а справядлівасць, роўнасць, дэмакратыю прапагандуюць у ходзе прэзідэнцкай перадвыбарнай кампаніі камуністы Салігоршчыны

Новай газетай горад шахцёраў не здзівіш. Дзевятай па ліку стала "Наш путь" — газета камуністаў раёна. Выданне, прама скажам, незвычайнае. Некалькі аддрукаваных на машынцы артыкулаў-заметак, падклееныя выразкі з іншых газет. I ўсё гэта перазнята на ксераксе ў лічаных экземплярах...

I ўсё ж, як кажуць, газета ўбачыла свет. А гэта значыць, што камуністы Салігоршчыны напамінаюць аб сабе, імкнуцца пашырыць сферу свайго ўздзеяння, павялічваць рады.

— Валянцін Іванавіч, — пытаю ў сакратара райкома Партыі камуністаў Беларусі В.І.Шчарбіна. — Ваша газета — усур"ёз і надоўга?

— Аб нейкай строгай перыядычнасці выхаду выдання гаварыць сёння нельга, — адказаў ён. — Бо мы не маем сродкаў на самае элементарнае, не кажучы ўжо пра дарагую паперу, друкарскія расходы. Але стараемся выпускаць газету як мага часцей. Асабліва ў час правядзення важных палітычных кампаній.

Сёння галоўны клопат салігорскіх камуністаў — выбары Прэзідэнта Беларусі. Мы выступаем у падтрымку свайго кандыдата, сакратара ЦК ПКБ, сустаршыні Народнага руху Беларусі В.М.Новікава. Не сакрэт, што перамагчы на выбарах будзе не так проста. Якія ж будуць далейшыя дзеянні камуністаў?

— Гавару выключна толькі за сябе, — папярэдзіў В.І.Шчарбін. — Сімпатыі выклікае і Лукашэнка. Падабаецца яго байцоўскі характар. Кебіч не заслугоўвае даверу хаця б за тое, што яго ўрад прывёў рэспубліку да крытычнага стану, да збяднення мільёнаў і ўзбагачэння дзесяткаў. А камуністы, як і раней, змагаюцца за роўнасць, справядлівасць, свабоду. Дарэчы, на гэтай платформе мы не адны. У Салігорску створаны каардынацыйны камітэт Народнага руху Беларусі, які ўзначальвае дырэктар завода зборнага жалезабетону А.У.Мельнічук. У яго, акрамя нас, уваходзяць члены партыі Славянскі сабор "Белая Русь", гарадская арганізацыя ЛКСМБ, "Рух за дэмакратыю, сацыяльны прагрэс і справядлівасць", ветэранская арганізацыя. Думаю, усе гэтыя сілы аддадуць свае галасы за кандыдата, які дасць слова змагацца за інтарэсы народа, за сацыялістычны выбар. Салігорскія камуністы па-ранейшаму вераць сваім высокім ідэалам.

Мы не можам спакойна глядзець, як кучка часцей за ўсё несумленных людзей узбагачаецца за кошт людзей працы, — гаворыць далей Валянцін Іванавіч, — як знішчаюцца правы на працу, адукацыю, медыцынскае абслугоўванне. А тое, што гэта вялікія заваёвы нашага народа, прызнавалі і на Захадзе, і на Усходзе... Мы лічым сваім абавязкам прадстаўляць інтарэсы гэтых людзей, усіх працоўных у органах улады, абараняць іх.

Наконт падтрымкі... Сапраўды, мала хто згодзіцца, каб вярнуўся той час, калі першы сакратар райкома партыі даваў указанні, як, у якія тэрміны сеяць, каго выбіраць у Саветы, у суды...

Зразумела, дыктатура з боку некаторых партыйных кіраўнікоў павагі ў людзей не выклікала. У свой час я быў сакратаром партарганізацыі саўгаса, інструктарам райкома. I бачыў усё гэта, можна сказаць, знутры.

Увогуле, аб манаполіі на ўладу. Выступаем як партыя парламенцкага тыпу. Пры сённяшняй шматпартыйнасці аб нейкай дыктатуры і гаварыць нельга. Таму, калі прымаем новых членаў, то папярэджваем: на партфель кіраўніка не разлічвай. Падумай, не спяшайся! Дарэчы, за колькасцю членаў мы не ганяемся, не плануем, колькі рабочых, калгаснікаў прыняць. Галоўнае — свядомасць, пазіцыя чалавека.

Раённая партыйная арганізацыя аб"ядноўвае сёння сем пярвічных — дзве ў горадзе і пяць вясковых. Усяго каля паўтары сотні чалавек. Большасць — былыя члены КПБ. Нядаўна прынялі чатырох новых членаў. Кандыдацкага стажу цяпер не патрабуецца, як і розных анкет. Самы малады камуніст — трыццацітрохгадовы работнік ЦЭЦ Ігар Пракаповіч. Вераць у ідэю роўнасці, справядлівасці і актыўна працуюць дзеля яе інжынер будтрэста № 3 Ю.М.Дзьячкоў, слесар завода "Універсал" А.С.Копцік, пенсіянер М.М.Харчанка. Сярод камуністаў 60 працэнтаў — пенсіянеры, што не можа не зніжаць баяздольнасці партыйнай арганізацыі.

Але В.І.Шчарбін упэўнены, што час прымусіць людзей больш сур"ёзна задумацца над сваёй пазіцыяй, і многія зробяць выбар на карысць камуністаў. Якія абяцаюць ужо не на словах, а на справе ажыццявіць спрадвечную мару людзей, усталяваць роўнасць, свабоду, справядлівасць.

Уладзімір БЫЧЭНЯ.

■ Вось так і жывём

ЗА МЕСЦА Ў ПАДЗЕМЦЫ

Кожны дзень, калі я спускаюся ў падземку, бачу адну і тую ж карціну: жабрачка з працягнутай рукой каля ўваходу. Твар нізка завязаны хусткай і апушчаны долу, а сядзіць яна не на прыступках /крый божа застудзіцца/, а на маленькім табурэціку, засланым ірванай посцілкай.

Але аднойчы яе месца заняла канкурэнтка. Што тут пачалося! Жанчыны ўчапіліся адна другой у валасы, лаяліся на чым свет стаіць. Прахожыя, якія ішлі на працу, спачатку нічога не маглі ўцяміць. А потым, разабраўшыся, махнулі рукой на вакханалію і зноў заспяшаліся па сваіх справах. Толькі ўволю нарагаталіся маладыя кабеты, якія прадавалі жывыя кветкі ў метро. Яны пад"юджвалі раз"юшаных жанчын, якія працягвалі валтузіцца за сферу ўплыву, кідалі дробныя грошы на зямлю, пацяшаючыся, як тыя адбіралі іх адна ў другой. Агідная карціна!

ВУЛІЧНАЯ АЗБУКА

Маленькі хлопчык, бедна апрануты, напэўна, першы раз трапіўшы ў горад, наіўна вылупіў вачаняты на негра, які вальяжна вылазіў з машыны.

— Мамка, а мамка, — цягнуў ён за руку вясковую кабету. — Паглядзі, нявольнік, а на машыне катаецца...

— Наглядзеўся фільмаў пра нявольнікаў, вось і ляпеча ўсё што ў галаву ўзбрыдзе, — сумелася маці.

Пажылая жанчына, якая стаяла побач на аўтобусным прыпынку, цяжка ўздыхнула:

— Не вініце хлопчыка. Час мяняецца. Гэты чарнаскуры велікан і да яго падобныя даўно ўжо напісалі на дошцы і ўвасобілі ў жыццё лозунг: "Рабы — толькі не мы..."

ПАЖАДАЙ КОЖНАМУ ШЧАСЦЯ

Раніца ў жылым шматпавярховым доме пачынаецца з таго, што ў 7 гадзін з аднаго з пад"ездаў выбягае прыгожая дзяўчына ў адным купальніку з вядром вады, напэўна, паслядоўніца П.Іванова. Яна становіцца босымі нагамі на зямлю і задзірае твар да неба, у думках просячы ў Тварца міру і згоды для ўсіх людзей. Затым выліва на сябе вядро халоднай вады. Спачатку ўвесь дом пацяшаўся, гледзячы на гэты рытуал. Затым смех неяк знік. Зніклі і насмешлівыя, падазроныя позіркі. I я зусім не здзівілася, калі да маладой дзяўчыны падышла бабулька і сказала: "Папрасі, дачушка, у Бога цёплага і ўраджайнага лета. Можа, пачуе?"

КАЗА МАНЬКА І ЛІМУЗІН

Мой сусед у роднай вёсцы прыдбаў "Масквіча". Кожную раніцу ён выкатвае свой "лімузін" на траўку і доўга, любоўна сціраe з яго кожную пылінку. Машына зіхацела нібы люстэрка. Аднойчы я пачула нейкае падазронае бумканне. Выбегла за брамку, а гэта другога суседа каза Манька лупіць што ёсць сілы ў машыну. Аказваецца, яна ўбачыла сваё адлюстраванне і вырашыла памерацца сіламі з падобнай на яе. Выбег і гаспадар, пляснуў рукамі, убачыўшы абдзёртую машыну, а за ім — жонка.

— Бачыш, што нарабіла гэтая шэрая дрэнь, — паскардзіўся ён жонцы. А тая падвяла яго за руку блізка да машыны:

— А яшчэ што бачыш, мілок? — спытала ялейным голасам.

Гаспадар збянтэжана пацісуў плячыма, гледзячы на сваё адлюстраванне.

— Сваю тупасць. Гаварыла: купі лепш карову, а ты далдоніў — машыну, машыну...

Ну што тут запярэчыш? Жанчына заўсёды ва ўсім мае рацыю.

Ірына АНДРЭЕВА.

ЯК ПАЧУЮ МУЗЫКУ ДУХАВУЮ

Багатую праграму прадставіў на занальны агляд школьнай мастацкай самадзейнасці аддзел адукацыі Стаўбцоўскага райвыканкома. Высокае майстэрства паказалі дзіцячы танцавальны калектыў "Вішанька" Вішнявецкай сярэдняй школы, узорны харэаграфічны ансамбль "Лявоначкі" Стаўбцоўскага ГДК, узорны ансамбль танца "Гарошынка" з калгаса "Чырвоны Кастрычнік". Зачароўвалі прысутных выступленні ансамбля народнай музыкі Коласаўскай дзіцячай музычнай школы, баяннага аркестра раённага Цэнтра эстэтычнага выхавання школьнікаў, дзіцячага фальклорнага ансамбля "Медуніца" Навасвержанскай СШ, ансамбля народнай песні "Званочкі" раённага Дома дзіцячай творчасці, ансамбля народнай песні "Бразготкі" дзіцячага садка № 5 г.Стоўбцы. Прадстаўніча выглядалі на аглядзе і духавыя аркестры Стаўбцоўшчыны. Іх тут — тры.

Упрыгожаннем канцэрта было выступленне ўзорнага духавога аркестра Стаўбцоўскага ГДК, якім кіруе выкладчык дзіцячай музычнай школы Уладзімір Курдун. Шмат апладысментаў "сарвалі" юныя духавікі з калгаса "Хотава". Яны выканалі беларускі народны танец "Полька ніўнянская", апрацоўку якой зрабіў іх кіраўнік Р.В.Бець. Гэты духавы аркестр створаны ў 1988 годзе. Раман Вітольдавіч працаваў дырэктарам Дома культуры ПМК-74, якая знаходзіцца ў вёсцы Дзераўная. Калі яму прапанавалі стварыць духавы аркестр у Хотава, ахвотна пагадзіўся. Для ўдзельнікаў аркестра набыта прыгожая форма. Хотаўскія музыкі выступалі на Беларускім тэлебачанні, у многіх гаспадарках раёна.

Уладзімір АНТОНАЎ.

Мінская хроніка

Да летняга сезона

На пасяджэнні Мінгарвыканкома абмеркавана пытанне аб рабоце гарадскога ўпраўлення гандлю і вытворчага аб"яднання "Белгандальпрагрэс" па падрыхтоўцы да летняга сезона. Вось некалькі лічбаў. Гатовы абслугоўваць наведвальнікаў 155 кропак па продажу квасу, 122 — піва, 324 пункты па продажу марожанага, 220 кропак па продажу сокаў.

Выяўлены недахопы, асабліва ў эксплуатацыі і тэхнічным абслугоўванні гандлёва-тэхналагічнага абсталявання.

Тралейбусы «Белкамунмаша»

Аб"яднанне "Белкамунмаш" паспяхова асвоіла выпуск тралейбусаў. Першыя машыны курсіруюць па гарадскіх маршрутах і падабаюцца пасажырам сваёй камфартабельнасцю. Яны больш танныя за расійскія і спажываюць менш электраэнергіі.

Таленты дзяцінства

Набліжаецца да завяршэння першы рэспубліканскі тэлевізійны фестываль "Усе мы родам з дзяцінства", арганізаваны Беларускім фондам "Мы — дзецям", міністэрствамі адукацыі, культуры і друку, Камітэтам па справах моладзі пры Савеце Міністраў, Саюзам кампазітараў і Дзяржтэлерадыё Рэспублікі Беларусь. Па выніках рэгіянальных фестываляў у кожнай вобласці адабрана 10—15 пераможцаў, якія выступяць у заключным канцэрце. Як паведаміў Белінфарм, ён адбудзецца 28—30 чэрвеня ў інфармацыйна-культурным цэнтры Мінска.

За кіламетр — 1.400

Зноў падаражэлі паслугі таксі. За адзін кіламетр цяпер трэба плаціць 1.400 беларускіх "зайчыкаў". Як сцвярджаюць вадзіцелі, кліенты знаходзяцца, хаця чакаць іх даводзіцца вельмі доўга.

З горада-пабраціма

Сёння ў Мінск прыбывае дэлегацыя з амерыканскага горада-пабраціма Дэтройта. У Мінгарвыканкоме госці абмяркуюць напрамкі далейшага развіцця кантактаў, пабываюць на прадпрыемствах і ў камерцыйных структурах, зробяць паездку да мемарыяльнага комплексу "Хатынь" і на Курган Славы.

У арэнду прадпрымальнікам

Каля гектара зямлі па вуліцы Нікіфарава ў мікрараёне Уручча-3 выдзелена інвестыцыйна-камерцыйнай кампаніі "СТі НД" у арэнду на дваццаць гадоў. Прадпрымальнікам дазволена ўзвесці тут фізкультурна-аздараўленчы комплекс з лёгкіх металічных канструкцый.

Прапанова Эйндховера

У сталіцы Беларусі пабывала дэлегацыя галандскага горада Эйндховера. Прадстаўнікі грамадскіх і маладзёжных арганізацый прапанавалі ўстанавіць цесныя кантакты з Мінскам па многіх напрамках супрацоўніцтва, і ў першую чаргу — па ахове навакольнага асяроддзя.

Праграма «Дызель»

Выязное пасяджэнне калегіі Дзяржкампрома адбылося на Мінскім маторным заводзе. Яно было прысвечана арганізацыі вытворчасці беларускіх дызельных рухавікоў. Праграма "Дызель" прадугледжвае задавальненне патрэб рэспублікі ў рухавіках для розных марак машын, у тым ліку і для "Ікарусаў".

Ад канфрантацыі да кааперацыі

Беларускі рэспубліканскі дабрачынны фонд "Жыццё пасля Чарнобыля" і Беларускі дзяржаўны універсітэт сумесна з грамадскімі арганізацыямі Германіі ў гэтыя дні праводзяць міжнародны семінар "Ад канфрантацыі да кааперацыі". Абмяркоўваюцца пытанні гістарычнага развіцця ўзаемаадносін паміж нямецкім і беларускім народамі, аб"яднання намаганняў па ліквідацыі вынікаў чарнобыльскай катастрофы і іншыя праблемы.

Да фестывалю фальклору

У Дзяржаўным музеі гісторыі беларускай літаратуры, што ў Траецкім прадмесці, экспануецца выстаўка, прымеркаваная да міжнароднага фестывалю фальклору, які пройдзе ў чэрвені. У экспазіцыі сабраны прадметы, кнігі і фотаздымкі, якія расказваюць аб тым, як адзначаліся на Беларусі Каляды, Купалле, Дзяды...

Падрыхтаваў Павел ЖУРБА.

КАЎПАК У МОРАЧЫ,

або Пра што не расказаў Вяршыгара

У вёсцы Морач Клецкага раёна, якая налічвае каля 800 двароў, адна з вуліц носіць імя легендарнага партызана гадоў Вялікай Айчыннай вайны Сідара Каўпака. І не выпадкова. Пяцьдзесят гадоў назад, вясной 1944 года, дзесьці з красавіка і амаль да сярэдзіны чэрвеня атрад, якім камандаваў гэты адважны чалавек, кватараваў тут, набіраўся сіл перад новымі паходамі па варожых тылах.

Павінен заўважыць: за 1942-1943 гады ў Морачы не раз размяшчаліся на адпачынак то партызаны, то немцы. Гэта дорага каштавала сялянам: жывёла, птушка, кармы, сякое-такое збожжа вымяталіся падчыстую. Лаянцы і трасяніне, якую днём усчыналі адны, а ноччу — другія, здавалася, не будзе канца. Ды на гэтым пакуты вяскоўцаў не канчаліся: за сем кіламетраў, у Заастравеччы, быў нямецкі гарнізон. То ў адным, то ў другім канцы вёскі паліцаі рабілі засады, і нават кароткая перастрэлка рэдка калі заканчвалася без пажару...

І вось у Морачы з"явіліся каўпакоўцы. Праз дзень-другі людзі даведаліся, што камандаванне атрада спынілася ў хаце вясковага настаўніка, мясцовага жыхара Рамана Сцяпанавіча Рамашкі. Яго святліца была даволі прасторная, мела некалькі пакояў. Стаяла ва ўсходнім канцы вёскі, які выходзіў бліжэй да лесу.

І ў Морачы ўсталяваўся спакой. Ні засад, ні лаянак, ні страляніны па начах. Немцы і паліцаі, фактычна забарыкадзіраваўшыся ў сваім гарнізоне, сядзелі як мышы пад венікам. Калі да прыходу атрада ў вёску сяляне павінны былі безагаворачна аддаваць свой скарб таму, хто заходзіў у хату, то цяпер часта можна было ўбачыць, як партызаны і пажылыя вясковыя дзядзькі сядзяць на прызбе ці на лаўцы і вядуць шчырую, зацікаўленую размову.

Пра што гаварылі тады байцы атрада С.Каўпака з сялянамі — мая дзіцячая памяць, на жаль, успамінаў не захавала. Аднак, бадай, можна сцвярджаць, што гэта былі размовы пра хуткае вызваленне беларускай зямлі ад фашыстаў, пра тое, якіх намаганняў яшчэ запатрабуе вайна, пакуль усталюецца мір у Еўропе і Азіі.

Аднак адзін маленькі эпізод, быццам яркі кадр з незабыўнага фільма, стаіць перад вачамі і сёння. Было гэта ў маі. Свяціла цёплае сонца. На вуліцы непадалёк ад нашай хаты жанчыны абступілі рослага маладога байца, на грудзях якога, за расшпіленым каўняром гімнасцёркі, віднелася матроская цяльняшка. Хлапец паказаў рукой на поплаў, дзе пасвіліся іх партызанскія коні, і сказаў:

— Калі ёсць у каго ячмень, авёс, бярыце коней і сейце...

Не магу сцвярджаць сёння, што многія зрабілі так, як раіў партызан. Аднак, не маючы сваіх коней, па-мойму, людзі не маглі не выкарыстаць такую магчымасць. І яшчэ, думаецца, партызан /можа, ён быў і камандзірам узвода ці нават роты/ не мог даваць такую параду вяскоўцам без ведама камандавання атрада.

Атрад пакінуў вёску гэтак жа непрыкметна, як і пявіўся. Але памяць аб ім у людзей засталася светлая, добрая. Самому мне С.Каўпака бачыць не давялося. А вось яго бліжэйшы сябра Вяршыгара, якога здалёк пазнавалі па доўгай барадзе, часта ездзіў па вёсцы, і мы, малыя, кожны раз навыперадкі беглі на вуліцу, каб сваімі вачамі ўбачыць ужо тады легендарнага чалавека. Мы лічылі, што паехаў Каўпак.

Ужо ў школьныя гады Раман Сцяпанавіч у сваім расказе намаляваў мне сапраўдны партрэт адважнага камандзіра адважнага атрада. А пазней трапіла ў рукі і кніга Вяршыгары «Вайна ў тыле ворага». Але там размова ідзе пра баявыя дзеянні атрада. А ў Морачы ж ён быў толькі на адпачынку.

Іван АБАБУРКА, аглядальнік "Мінскай праўды".

*Спецыялізаваны саўгас "Жодзінскі" адправіў у гэтым годзе на рэалізацыю вялікую колькасць фрэзій, гваздзікоў, ружаў, калаў і цюльпанаў. Сярод тых, хто вырошчвае іх у аранжарэі, — кветкаводы Надзея **Лабзіна** і Валянціна **Гарпенка** /на здымку/.*

Фота Міхаіла ЛУШЧЫКА.

■ На школьных мерыдыянах

СКАРБ, ЯКІ ЛЁГКА НЕСЦІ

У доўгія зімовыя вечары, калі за вокнамі лютавала завіруха, калі сцены трашчалі ад моцных маразоў, у адну з хат г.п.Кіраўск Магілёўскай вобласці збіраліся жанчыны на вячоркі. Пад ціхую мелодыю песні кожны з прысутных штосьці рабіў: шыў ці вышываў, вязаў ці перамотваў. Своечасова падрыхтаваўшы ўрокі, спяшалася туды і дзяўчынка Валя. Уважліва прыглядвалася да майстрых, пераймала ў іх цікавыя ўзоры. Усё гэта спатрэбілася, калі школьнікі прыйшлі на першыя заняткі ў вучэбна-вытворчы камбінат. Валянціна вырашыла выбраць прафесію швачкі лёгкага адзення. Сяброўкі зайздросцілі, што яна ўжо многае ўмее.

Калі атрымала атэстат сталасці, паехала ў госці да брата, які жыў у Віцебску. Паказала яму пасведчанне швачкі.

— Гэта ж вельмі добра. У нашым горадзе ёсць тэхналагічны інстытут лёгкай прамысловасці. Вось і паступай туды, — сказаў брат.

Экзамены здала добра, хаця конкурс быў да сямі чалавек на месца. Пасля заканчэння інстытута шмат гадоў працавала тэхнолагам камбіната бытавога абслугоўвання Бярэзінскага раёна. І вось ужо дзявяты год яна — настаўніца абслуговай працы ў мясцовай школе-інтэрнаце. Пераход быў выкліканы тым, што Валянціна Віктараўна любіць дзяцей, умее захапляць іх цікавымі справамі. Гэта хутка адчулі і навучэнцы школы. Урокі абслуговай працы для іх ператвараліся ў сапраўдную радасць. Шылі для сябе адзенне, наладжвалі конкурсы на лепшую швачку, арганізоўвалі выставы сваіх вырабаў. На базе Бярэзінскай школы-інтэрната часта праводзіліся семінары, на якіх В.В.Іваніцкая дзялілася вопытам работы, дэманстравала майстэрства сваіх выхаванцаў.

Абласное ўпраўленне адукацыі кожны год праводзіць справаздачную выставу работ навучэнцаў дзіцячых дамоў і школ-інтэрнатаў. І заўсёды ўвагу наведвальнікаў прыцягваюць экспанаты, прывезеныя з Беразіно. І сёлетняя выстава паказала высокае майстэрства членаў гуртка, якім кіруе Валянціна Іваніцкая. Вышыванкі Ларысы Вашукевіч, Жанны Свірскай, Наташы Рачкоўскай, карункі Марыны Вашукевіч і іншых па якасці выканання, праяўленай фантазіі могуць смела канкурыраваць з фабрычнымі вырабамі.

— Магчыма, не ўсе мае дзяўчаткі пойдуць працаваць у лёгкую прамысловасць, але тое, чаму я іх вучу, ім заўсёды спатрэбіцца. Кожная жанчына павінна ўмець шыць, вышываць, вязаць. Карацей кажучы, гэта скарб, з якім лёгка ісці па жыцці, — зазначае В.В.Іваніцкая.

Уладзімір ВЕРАСКОЎ.

Эфір-дайджест

* **В объединенном совещании компартий республик СНГ и государств Балтии приняли участие руководители почти всех компартий бывшего СССР. Компартию Российской Федерации представлял Геннадий Зюганов. Союз коммунистов и Российская коммунистическая рабочая партия в совещании не участвовали. Встреча проходила при закрытых дверях. Как полагают, ее участники обсуждали проблему укрепления союза компартий и выработки единой стратегии движения. Планировалось рассмотреть вопрос о проведении осенью этого года очередного Конгресса народов СССР, на котором будет поднят вопрос о восстановлении союзного государства.**
* **"Госсекретарь Геннадий Данилов уличает членов команды Лукашенко в симпатиях к Западу и делает вывод: либо это все конъюнктура, либо Лукашенко уселся на жерло пушки, которая выстрелит на Запад".**
* **То, что присходит сейчас вокруг Крыма, не является какой-то неожиданностью ни для Симферополя, ни для Киева, ни для Москвы. Все три стороны давно готовились к подобному обострению ситуации и пытаются теперь использовать ее в своих целях. Кроме того, на ситуацию влияет еще и отсутствие единства среди руководителей Крыма, руководителей Украины и, вероятно, среди руководителей Российской Федерации. Президенту Леониду Кравчуку, возможно, сейчас даже выгодно обострение ситуации вокруг Крыма — чтобы доказать, что в этой обстановке невозможно проводить президентские выборы 26 июня. Однако президент вряд ли может быть уверен, что ему до конца удастся проконтролировать развитие ситуации в Крыму.**
* **Геннадий Зюганов заявил, что выход из ситуации в Крыму заключается в том, чтобы установить статус полуострова как всесоюзной здравницы. Для этого необходимо всего лишь воссоздать обновленное союзное государство. Зюганов заявил, что ведет переговоры в Киеве и Крыму об урегулировании ситуации.**
* **Сергей Бабурин считает, что задача России — защитить статус Крыма и предотвратить государственный переворот в Симферополе.**

Радио "Свобода."

ЖИРИНОВСКИЙ МЕЧТАЕТ О ПОСЛЕДНЕМ БРОСКЕ НА ЮГ.

А ЧТО НА УМЕ У БЕЛОРУССКИХ ЛИБЕРАЛ-ДЕМОКРАТОВ?

ШТАБ-КВАРТИРА Либерально-демократической партии Беларуси начинается с приемной. Навстречу мне поднялись два высоких крепких парня.

— Вы к кому?

— У меня встреча с председателем ЛДПБ.

— Ваша фамилия?..

Все четко, строго. Через минуту меня вежливо приглашают: "Проходите". В кабинете "офисная" обстановка: факс, компьютер, сейф... На стене плакат Владимира Вольфовича. На одном из столов — стопка его книг "Последний бросок на юг". Лидер белорусских либерал-демократов Василий Кривенко сдержан. Предлагает присаживаться. Включаю диктофон. Мой собеседник — тоже...

— Не доверяете, Василий Федотович /киваю в сторону его "Легенды-404"/?

— На всякий случай. Недавно корреспондент одного из агентств был неточен в своих высказываниях в отношении программы нашей партии. Хотя вам я доверяю.

— Значит, едва вы появились на политической арене, как вам подложили "свинью"?

— ЛДПБ официально зарегистрирована недавно, но появилась она еще в 1991 году и в течение двух лет находилась в подполье. Правда, около шести раз мы пытались зарегистрироваться, но региональные власти не позволяли этого под самыми различными предлогами. Ссылались даже на нашу якобы фашистскую направленность.

— А на самом деле?

— Ну какие же мы "коричневые"?!

— Чем приходилось заниматься в подполье?

— Той же партийной работой, что и сегодня. Единственное, мы не имели права делать какие-либо политические заявления, выдвигать кандидатов от партии на избирательные посты в государстве.

— Сколько же сегодня "штыков" в ЛДПБ?

— Порядка 3,5 тысячи человек. В основном, процентов восемьдесят, — молодежь. Немало и бывших военнослужащих.

— Видите ли выход республики из нынешнего тяжелого положения?

— Прежде всего должно произойти полное объединение денежных систем Беларуси и России. Необходимо также приостановить конверсию военной промышленности.Мы тратим большие деньги на ликвидацию военной техники, которую с успехом могли бы продавать за валюту. Мы должны гордиться нашим ВПК, разваливающимся сегодня на глазах.

В кратчайшие сроки нужно обуздать преступность, а это невозможно сделать без жесткого контроля за исполнением законов. Необходимо привести в действие законодательную систему, что станет одним из шагов к экономической и политической стабильности...

— Выходит, ваши цели во многом схожи с задачами, которые ставит перед собой Народное движение Беларуси. Поэтому вы подали заявление о вступлении в НДБ?

— Да. Сегодня наши цели во многом перекликаются. Но есть у ЛДПБ и кое-какие расхождения во взглядах с политическими партиями и общественными объединениями, входящими в НДБ.

— Например?

— Мы считаем, что на данном этапе возврат к социализму просто невозможен, выступаем также за "мягкий" переход к многоукладной экономике и являемся противниками всяких шоковых терапий. Наша партия за то, чтобы вернуться к границам 1977 или 1917 годов, за губернское либо областное деление государства, которое навсегда даст возможность покончить с гражданскими войнами.

— Значит, можно предположить, что ваш нынешний союз с НДБ временный?

— Сегодня я бы так не сказал. Хотя исторический процесс непредсказуем. Неизвестно, что станет с НДБ год-два спустя... Политика — дело тонкое. Но, повторюсь, на данном этапе у нас с Народным движением Беларуси много общих целей и мы должны вместе стремиться к их достижению.

— Василий Федотович, не более месяца прошло со дня вашей регистрации, но у вас в кабинете уже стоят компьютеры, факс... Что это — богатые спонсоры, а может, лобби в парламенте?

— Все это куплено на взносы членов партии — не забывайте, что появились мы не месяц назад. Помогают также люди, сочувствующие нам.

— И много таких?

— В разное время по-разному. Многое зависит от политической ситуации,складывающейся в стране. После победы родственной нам партии в России число таких людей увеличилось. Кстати, подтверждает это и "внезапная" регистрация ЛДПБ. Уверен, наша партия будет быстрыми темпами заполнять политический вакуум в белорусском регионе.

— Либерально-демократическая партия ассоциируется прежде всего с личностью Жириновского. Поддерживаете ли вы связи с ЛДПР и, в частности, с Владимиром Вольфовичем?

— Контакты с ЛДПР довольно тесные. Это — самая сильная оппозиционная партия на территории СНГ. Очень многие силы, стремящиеся не допустить развала мощного государства, связывают с ней надежды на выход из кризисного положения. Что касается Владимира Вольфовича Жириновского, то, по-моему, это политик номер один конца XX века.

— Приходилось ли вам с ним встречаться?

— Во время недавней поездки в Россию в составе белорусской делегации во главе с С.Гайдукевичем я беседовал с председателем ЛДПР.

— Не появятся ли у нас эдак через пару месяцев, также как и в России, в период иракских событий, свои, "кривенковские соколы"?..

— Если Владимир Вольфович и провожал в Ирак молодых людей, то ничего плохого в этом нет, ибо ехали они туда добровольно. Возможно, и наша партия будет направлять куда-то ребят по их желанию...

— Но, тем не менее, направлять людей в "горячие точки" или нет — прерогатива государства, а не отдельных партий.

— Если не будут нарушены законы республики, то ничего страшного в этом нет.

— Что это за парни сидят у вашего кабинета? Телохранители?

— Да. Они отвечают за безопасность председателя ЛДПБ и членов Высшего совета партии.

— Своего рода служба безопасности?

— Именно.

— И какова ее численность, круг задач?

— Численность — порядка ста человек. Помимо выше указанной задачи, служба отвечает за сохранность документов партии, обеспечение порядка на митингах, при проведении пикетирований...

— Василий Федотович, вы ведь не всю жизнь были председателем ЛДПБ. Чем приходилось заниматься?

— Учился в сельхозтехникуме. Служил в армии, в спортроте. Окончил институт физкультуры, школу менеджеров. Работал в банке, в коммерческих структурах. Семь лет был тренером — являюсь мастером спорта по вольной борьбе и каратэ. Воспитал с десяток именитых спортсменов и, наверное, с сотню... уже рэкетиров.

— Скажите честно, верите ли вы, что сможете стать реальной политической силой в республике? У народа уже пестрит в глазах от партий и движений, появившихся в последние годы.

— Да, людям трудно сегодня сориентироваться, решить, чью сторону принять. Но я считаю, что именно Либерально-демократическая партия в силах вывести бывший СССР из политического и экономического цейтнота. Иначе мы бы не регистрировались.

Беседовал Александр МАКАРОВ.

Верить—не верить?

ЭЛИКСИР БЕССМЕРТИЯ

Ученые считают: сила желания плюс специальные психологические упражнения помогут удлинить нашу жизнь

В американском городе Формингдейл в специальном хранилище, которое иногда еще называют «клиникой для мертвецов», в ваннах с жидким азотом лежат тела десятков людей, которые просили «разбудить» их, когда ученые изобретут эликсир бессмертия. Похоже, это время скоро наступит...

ЭНТУЗИАСТОВ, занимающихся поисками рецептов вечной молодости, не так уж мало. В Америке и Европе существует даже международное общество «бессмертных», включающее в себя более четырех тысяч членов. Они не унывают. То из одной, то из другой страны поступают сообщения, что ученые стоят буквально на пороге открытия, обещающего вечную жизнь. Вот и наши специалисты готовы внести свою лепту. Конечно, методика, разработанная парапсихологом Людмилой Серебренниковой, не делает человека действительно вечно молодым, но, судя по всему, может реально удлинить нашу жизнь. А узнали мы об этом так.

...От болезни не убежишь. Недавно один из экспертов комиссии «Феномен», ученый-биолог, почувствовав острую боль, вынужден был обратиться к врачам (поликлиника № 166). Диагноз оказался неутешительным — ишемическая болезнь сердца, стенокардия, артериальная гипертония. Через две недели специалисты городского диагностического центра Черемушкинского района после тщательного спецобследования подтвердили приговор. Дело в том, что ишемическая болезнь, хотя и не смертельна сама по себе, практически не поддается излечению. По счастливому совпадению, наш эксперт в те дни должен был встретиться с «доктором Милой» — известной целительницей из Алма-Аты, профессиональным врачом, кандидатом медицинских наук Л. Серебренниковой. Ей он и пожаловался на появившуюся хворь.

Доктор Мила, как говорится, «повела рукой», и неотступная боль в сердце исчезла. Весь сеанс, как засек наш эксперт, длился не более 17 минут.

Конечно, это могло быть кажущимся исцелением. Но при повторном обследовании в диагностическом центре пораженные врачи вынуждены были дать справку: «Здоров». Ишемическая болезнь исчезла бесследно.

Мы пригласили доктора Милу в редакцию. Как она считает, «чудесное исцеление» нашего эксперта — наглядная демонстрация ее метода, позволяющего продлевать жизнь человека.

— Известно, что средняя продолжительность жизни у нас не достигает и семидесяти лет, — начала разговор Л. Серебренникова.— Между тем доказано, что природа отпускает нашему телу совершенно иной срок — от 120 до 140 лет. Почему же мы нарушаем «закон» и живем вдвое меньше положенного? Причин тому множество, но главная, пожалуй,— «отсутствие необходимых знаний и навыков, обеспечивающих долголетие». Вот я и взялась за ликвидацию этого пробела. Причем не только теоретически, но и практически.

Из архива комиссии «Феномен»:

Мечта об эликсире бессмертия дразнила людей с незапамятных времен. Исторические хроники свидетельствуют, что кое-кому удавалось на время перехитрить смерть. Так, античная легенда гласит: греческому жрецу Эпимениду удалось продлить свою жизнь до 300 лет. Плиний Старший пишет о некоем иллирийце, который прожил почти 500 лет. Согласно летописям епископ Аллен де Лисле, будучи глубоким стариком, принял в 1218 году какое-то таинственное снадобье и прожил еще 60 лет. Утверждают что некий китаец Ли Цуньюн «коптил небо» 254 года, пережив за это время 23 жены. У нас в свое время много писали о Ширали Муслимове из села Барвазу (Азербайджан), который якобы прожил 169 лет — с 1805 по 1973 год.

Самая высокая концентрация долгожителей (люди возрастом свыше 100 лет) наблюдается в окрестностях деревушки Бама на юге Китая. На 220 тысяч человек там насчитывается 58 «бессмертных». Так, крестьянке Ло Масэн исполнилось 130 лет, но она, по ее словам, собирается жить до 200 Лань Бопин моложе подруги на 17 лет. Последние полвека жизни она активно курит и дважды в день выпивает по стакану крепкого рисового вина, изготавливаемого на местном заводе. Состав напитка весьма сложен — в него входит около сорока видов различных трав, высушенные ящерицы, змеи, и даже... высушенные собачьи и оленьи половые органы! Некоторые специалисты считают, что это вино является своеобразным эликсиром бессмертия Но в поселке Бама есть долгожители, ни разу его не пробовавшие...

— Моя методика омоложения человека зарегистрирована под номером 262 в Интеллектбанке Сибирского научно-исследовательского центра, — продолжила разговор доктор Мила. — А испытывала я ее прежде всего на себе.

Тут она показала паспорт, чем сразила наповал. Обычно женщины стараются скрыть свой возраст. Но для Людмилы Владимировны это лишь еще один аргумент — ведь бесстрастный документ свидетельствует: этой молодой стройной женщине уже исполнилось 52 года!

— Лично я собираюсь жить 140 лет, — говорит доктор Мила. — Но не старухой, а здоровым жизнедеятельным человеком. И это, поверьте мне, вполне реально. Мой метод позволяет избавлять женщин, да и мужчин тоже от лишнего веса, морщин, многих болезней без хирургического вмешательства.

— Наверное, у вас отбоя нет от клиентов?

— Я ученый, а не практикующий экстрасенс-целитель. Конечно, мне приходится иногда проводить сеансы. Что поделать — время рыночных отношений! Но если вы решите написать обо мне, обязательно предупредите ваших читателей, чтобы они не очень-то надеялись попасть на такой сеанс. Я работаю с очень ограниченным числом людей (на конвейере ничего не получится) и беру за это высокую плату. Это не рвачество — я ведь на самоокупаемости. И заработанные деньги уходят в основном на продолжение исследований. На себя и семью практически ничего не остается.

— То есть сейчас вы практикуете только обеспеченных людей. Но ведь «рецепты вечной молодости» хотят знать все...

— Безусловно. Как только основной этап исследований будет закончен (надеюсь, это случится скоро!), моя методика будет опубликована, и каждый сможет воспользоваться ею. А пока дам несколько простых, но действенных советов. Дело в том, что первая старость подкрадывается к людям зачастую лишь по психологическим причинам. Почему-то принято считать, что в 50 лет человек уже стареет, мы мысленно смиряемся с этим, и вот уже появляется седина, морщины... Не надо сдаваться! Вы замечали, что городские женщины всегда выглядят моложе своих деревенских ровесниц? И это несмотря на то, что в городе жизнь более суматошная, менее здоровая даже по чисто экологическим причинам. Но напряженный темп жизни, как это ни парадоксально, продлевает молодость. Рекомендую почаще смотреться в зеркало. Желательно каждый день в одно и то же время, фиксируя взглядом то, что вам нравится в вашем лице, и представляя, как должно выглядеть то, что не нравится. Зеркало дает обратную связь мозгу. И уже через неделю вы заметите, что в вашем лице произошли перемены. Ведь наш организм — очень чуткая система и способен к радикальным изменениям.

Из архива комиссии «Феномен»:

То, что наша молодость, здоровье и красота во многом зависят от желания и состояния души, — давно известно. В этом отношении примечательна история Джейн Абрахамсон — продавщицы крупного универмага из города Буффало (США) 21 год простояла она за прилавком. И лишь отправляясь на пенсию, призналась коллегам, что ей не 65 лет, как все считали, а уже 81. Джейн пришлось помолодеть после того как умер муж. Пожилой женщине устроиться на работу было практически невозможно. Вот она и скинула себе шестнадцать лет. Удивительно, но ей это удалось в самом буквальном смысле — сила желания была такова, что Джейн выглядела именно на столько, сколько себе «заказала»!

Мы договорились, что как только доктор Мила сможет полностью «рассекретить» свою методику, то первой, кому она предоставит информацию, будет газета «Труд».

Игорь ЦАРЕВ.

ТЫДЗЕНЬ МУЗЫКІ

Ён стаў традыцыйным у Барысаўскім педагагічным вучылішчы. Гэта своеасаблівая творчая справаздача не толькі тутэйшых калектываў мастацкай самадзейнасці, а і іх кіраўнікоў — выкладчыкаў гэтай навучальнай установы. Педагогі выступаюць разам са сваімі выхаванцамі.

Па даўняй традыцыі права адкрыць святочны канцэрт было дадзена хору "Юнацтва", мастацкі кіраўнік якога — Людміла Васільеўна Яраш. Выступалі таксама дыпламант абласнога конкурсу — аркестр народных інструментаў на чале з Алай Георгіеўнай Сокал, вакальныя групы, дуэты і асобныя выканаўцы. Перапоўненая зала адорвала выступленні самадзейных артыстаў апладысментамі.

У рамках Тыдня музыкі выступілі літаральна ўсе самадзейныя калектывы вучылішча, а таксама госці — камерны аркестр гарадской дзіцячай музычнай школы. Завяршылася свята сольным канцэртам выкладчыка педвучылішча Пятра Васільевіча Ярашэвіча. Гэта была справаздача баяніста з нагоды 25-гадовага юбілею яго творчай дзейнасці.

Мікалай ЧАЛЕЙ.

У СТАДЫІ КЛІНІЧНАЙ СМЕРЦІ

знаходзяцца грамадскія музеі народнай славы. Чаму такое здарылася?

Праглядваючы нядаўна генплан забудовы Мінска, звярнуў увагу на пантэон воінскай доблесці беларусаў, які будзе ўзведзены ў мікрараёне Уручча. Аўтарскі калектыў "Белпраекта" /архітэктары Л.Зданевіч, М.Пірагоў, інжынер Д.Коласава/ ставілі перад сабой нялёгкую задачу — адлюстраваць сродкамі архітэктуры багатую ваенную гісторыю Беларусі, якая бярэ пачатак з часоў фарміравання беларускай народнасці. Тут будуць экспанаты, якія датычаць найбольш значных падзей нацыяльна-вызваленчага руху, першай і другой сусветных войнаў, партызанскага руху і, вядома ж, стварэння Узброеных Сіл незалежнай дзяржавы — Рэспублікі Беларусь. Дарэчы, гэты праект пасля трохразовага абмеркавання прызнаны лепшым. Не мог не парадавацца таму, што ў сталіцы нашай рэспублікі ўзнімецца яшчэ адзін культурна-гістарычны цэнтр.

Знаёмства з названым генпланам падштурхнула мяне да аналізу дзейнасці тых музеяў, якія ўжо даўно адкрыты. Тым больш што ў свой час была прынята пастанова аб стварэнні музея ў кожным раёне, кожным калгасе, , у кожнай навучальнай установе. Во які быў размах! І многае паспелі зрабіць. Ды настаў час, калі стала модным адмаўляцца ад усяго таго, што зроблена папярэднімі пакаленнямі. Захапіўшыся адраджэнскімі працэсамі, перабудоўшчыкі дабраліся і да музеяў, прысвечаных Вялікай Айчыннай вайне, працоўным дасягненням людзей роднага краю. Я ніколі не быў супраць таго, каб вяртаць гісторыі імёны і падзеі, якія раней кімсьці знарок выкрэсліваліся. Рабіць гэта трэба ўзважана, прадумана. І ні ў якім разе не за кошт імёнаў, якім у музеях адводзілася ганаровае месца.

Некалькі месяцаў назад заглянуў у музей Героя Савецкага Саюза Пятра Купрыянава, які быў адкрыты ў жодзінскай сярэдняй школе № 1. Яго маці, Настасся Фамінічна, праводзіла на вайну аднаго за адным пяць сваіх сыноў. Ніводзін не застаўся ў жывых. Подзвіг маці-патрыёткі скульптары А.Заспіцкі, І.Місько, М.Рыжанкоў і архітэктар А.Трафімчук адлюстравалі ў мемарыяле, які ўзведзены ў горадзе. Імя братоў Купрыянавых прысвоена Жодзінскаму ПТВ-75. Імя Героя Савецкага Саюза Пятра Купрыянава носяць дзіцячая музычная школа і адна з вуліц Жодзіна. Дарэчы, ёсць такая вуліца і ў сталіцы нашай рэспублікі. Гэтым людзі выказалі ўдзячнасць землякам, якія аддалі свае жыцці за родны край. У іх сэрцах жывуць вобразы герояў.

Але вернемся ў школьны музей. Напэўна, няма такой рэспублікі, адкуль бы сюды не прыязджалі экскурсіі. Тут удзельнікі Вялікай Айчыннай вайны сустракаліся з вучнямі, расказвалі ім аб сваіх вогненных франтавых дарогах. Была падрыхтавана група школьных экскурсаводаў. Гэтыя хлопчыкі і дзяўчынкі ўвесь свой вольны час праводзілі ў музеі. Многія з іх пасля заканчэння школы паступілі на гістарычныя факультэты вышэйшых навучальных устаноў, сталі афіцэрамі. Музей атрымаў званне народнага.

А цяпер? За тыдзень ні адной экскурсіі. Да музея Пятра Купрыянава нікому няма справы. Быццам ён не жыў тут, быццам не ішоў на вайну, не падаў грудзьмі на варожую амбразуру. Паўтаруся: быццам не яго партрэт увасоблены ў мемарыяле. Дадам таксама, што ў свой час сюды паступіла больш трох тысяч пісьмаў ад прадстаўнікоў дывізіі, у якой служыў жодзінскі хлопец. Усе яны захоўваюцца. Гэта жывыя сведкі тых пякельных гадоў. Ды, як ужо адзначалася, няма каму з імі знаёміцца.

— Наш музей адкрыўся ў 1973 годзе. Дарагі ён для мяне. У гэтай школе я вучылася, сюды пасля заканчэння Беларускага педагагічнага універсітэта вярнулася на працу. І ніяк не магу зразумець, чаму "пад адхон" пушчана патрыятычнае выхаванне падрастаючага пакалення, — зазначыла кіраўнік музея Г.А.Мазанская.

Са слязамі на вачах Галіна Антонаўна расказвала, як адна міністэрская дама, праверыўшы работу школы, катэгарычна загадала: "Музей баявой славы перабудаваць пад краязнаўчы..." І, магчыма, яна ад свайго не адступіцца. Тады на месцы партрэта земляка прыладкуюць саматканы ручнік ці лапці. О, божа, што ж прапануюць на змену героіка-патрыятычнаму выхаванню! Злітуйся над маладымі людзьмі... У лапці нас ж яўно абулі. Хаця што правільнасць цяжка зразумець можна. Прычыну забыцця музеяў баявой і працоўнай славы трэба шукаць глыбей. Вы ў гэтым пераканаецеся, калі перачытаеце розныя Канцэпцыі выхавання, якія Міністэрства адукацыі рэспублікі "выпякае" з неймавернай паспешлівасцю. На чым засяваны мой вывад? А на тым, што ў гэтых Канцэпцыях не знойдзеце нават намёку на тое, што былі, ёсць і будуць героі Вялікай Айчыннай вайны. І гэта ў той час, калі прызыўнікі адмаўляюцца служыць у арміі, калі ў казармах лютуе "дзедаўшчына". Дайшло да таго, што ваенныя камісарыяты сумесна з міліцыяй і пракуратурай вымушаны праводзіць начныя акцыі па ўручэнню прызыўнікам позваў. Дажыліся, дакіравалася... Я добра памятаю свае журналісцкія камандзіроўкі ў адну з воінскіх часцей, дзе праходзілі абласныя ваенізаваныя гульні школьнікаў. З якой вялікай зацікаўленасцю хлопчыкі садзіліся ў баявыя танкі і БМП, наведвалі казармы, палігоны, салдацкія кафэ, камбінаты бытавога абслугоўвання і г.д. Ды і ў многіх школах меліся ваенна-спартыўныя комплексы, закрытыя ціры з трэнажорнымі аддзяленнямі, збро... Карацей кажучы, рабілася ўсё, каб падрыхтаваць юнакоў да службы ў войску. Цяпер дапрызыўная падрыхтоўка звядзена да нуля. Нават пасады ваенрукоў у школах і ПТВ скасаваны. Прабачце, на такое мог пайсці чалавек з няпоўным наборам розуму ці замаскіраваны вораг. Жорстка, але праўдзіва. А цяпер вось і музеі народнай славы давялі да клінічнай смерці. Ды не толькі школьныя...

Звыш ста гадоў пражыла маці жодзінскіх герояў. Такое даўгалецце наканавана лёсам, каб новыя пакаленні змаглі спасцігнуць прыцягальную сілу маці і Бацькаўшчыны, без якіх немагчыма іхняе жыццё. Тут размова аб Бацькаўшчыне вядзецца адухоўлена, бо яна для нас, пагадзіцеся, — тая ж маці. Вобраз яе, пяшчотны і дарагі, знікае з нашай памяці і сэрцаў толькі разам з намі. Пакуль мы жывыя — ён у нашых сэрцах.

Пасля смерці Настассі Фамінічны яе домік стаў "Домам-музеем П.Купрыянавых". А цяпер вось і па ім ужо шкрабануць кіпцюры слепакоў-перабудоўшчыкаў. У пацвярджэнне прапаную фрагмент з выступлення намесніка старшыні пастаяннай дэпутацкай камісіі па адукацыі, культуры і рэлігіі А.Каралёва на XVII сесіі Жодзінскага гарадскога Савета народных дэпутатаў: "Камісія катэгарычна настойвае на сваёй даўняй прапанове аб падпарадкаванні гарадскому аддзелу культуры так званага Дома-музея маці П.Купрыянавай і пераўтварэнні яго ў краязнаўчы музей. Усе тыя адгаворкі накошт малога памяшкання, адсутнасці сродкаў нам здаецца зусім пустымі, калі не сказаць больш..."

Вось пра гэтае "больш" і хочацца параіць Каралёву ўсё яшчэ... Няўжо шаноўны Каралёў усё яшчэ дзеліць патрыятызм на перыяды? Тых, хто вызначыўся ў часы Вялікага княства Літоўскага, і тых, чые грудзі прашыў фашысцкі дзот у гады Вялікай Айчыннай вайны. Першых ён гатовы ўзнесці, як кажуць, да нябёсаў, а другіх наогул выкрасліць з гісторыі.

Закранём яшчэ адзін аспект з прыведзенага фрагмента. Заўважце, колькі пагарды ў словах "так званага". І гэта гаворыць чалавек, які вядзе школьнікаў па нялёгкіх пуцявінах гісторыі. Не да твару выхопліваць з гісторыі герояў, якія "па густу" сённяшнім уладным структурам. Кожнаму адведзена свая, згодна з яго ўкладам, прыступка. Можа, намеснік старшыні выказаў думку ўсіх гараджан аб пераўтварэнні музея? У тым жа нумары газеты "Жодзінскія навіны", адкуль узяты фрагмент, ёсць і такія словы: "Заўтра, 23 лютага, у 14.00 адбудзецца ўрачысты мітынг і ўскладанне кветак да помніка маці-патрыёткі". Таму хочацца параіць Каралёву: не дзярыце па жывому. Крочце ў нагу з тымі хто вам аказаў дэпутацкі давер.

Некалькі дзесяцігоддзяў у мінскай сярэдняй школе № 28 працаваў музей юнага героя Вялікай Айчыннай вайны Марата Казея. У сталіцы нашай рэспублікі, бадай, няма такой навучальнай установы, вучні якой не прыходзілі б сюды на экскурсію. У музей паступалі пісьмы з самых розных гарадоў і вёсак краіны. І ў кожным была просьба: "Раскажыце пра юнага партызана..." І расказвалі дзеці пра свайго равесніка. Што ж сталася з гэтым цэнтрам героіка-патрыятычнага выхавання? Пад маркай рэканструкцыі школы яго "прыкрылі".

Такіх фактаў, калі ў навучальных установах перастаюць існаваць музеі народнай славы, на Міншчыне шмат. Ды што гаварыць пра грамадскія, калі нават у дзяржаўных музеях засталося па адной-дзве стаўкі экскурсаводаў. І атрымліваецца, што яны, сустрэўшы групу, не паспяваюць распавесці аб усім тым, чым багаты музей. Замест глыбокай перакананасці — некампетэнтнасць, замест навуковага падыходу — спрошчанасць, замест удумлівага асэнсавання падзей — раўнадушная скорагаворка. Пры такім падыходзе наўрад ці захоча наведвальнік калі-небудзь паўтарыць падобнае падарожжа па залах музея.

Трэба зрабіць усё, каб ніводзін школьны экспанат не "згубіўся", бо на дакументальных і рэчавых матэрыялах, рэліквіях мінулага і сучаснага дзецьмі значна лепш усведамляецца шматвяковая гісторыя Бацькаўшчыны, барацьба народных мас за яе свабоду і незалежнасць.

У гэтым, зазначу, вінаватыя не толькі педагагічныя калектывы. У школах, як высветлілася, не існуе прадмета "Краязнаўства". А ён патрэбны, бо жыццё пераконвае, што без ведання родных мясцін, іх гісторыі, прыроды, без любові да зямлі, на якой мы выраслі, немагчыма выхаваць сапраўднага патрыёта Беларусі. Гэтым, паўтаруся, і павінна займацца школьнае краязнаўства. Хто з нас на сваім жыццёвым шляху не сустракаў следапытаў, якія, вобразна кажучы, многае маглі з-пад зямлі дастаць. Дзікі рынак цяпер паставіў перад імі надзейны шлагбаум. Адна паездка групы вучняў у горад, багаты гістарычнымі помнікамі, з'ядае ўвесь месячны бюджэт школы. А дзейнасць турысцка-краязнаўчых гурткоў у межах роднай школы — справа марная. Недаравальна і тое, што сёння ў нашай рэспубліцы ніхто не рыхтуе дыпламаваных музейных работнікаў. А тыя, што ёсць, — гэта аматары. Ім самім яшчэ трэба вучыцца. Зрабіць такую выснову мне дапамагло знаёмства з работай музеяў — і тых, што ўжо "сканалі", і тых, якія вось-вось перастануць "дыхаць". Для таго, каб яны актыўна дзейнічалі, патрэбна прадуманая дзяржаўная праграма выхавання патрыятызму, адраджэння нашай культуры, нацыянальнай самасвядомасці, традыцый роднага краю.

Уладзімір КОБРЫН.

■ Наши консультации

ПОСОБИЯ для беременных женщин

Разъясните, пожалуйста, какие пособия положены женщине, находившейся в отпуске по беременности и родам.

М.Сырокваш, г.Молодечно.

Согласно Закону Республики Беларусь "О государственных пособиях семьям, воспитывающим детей", пособие по беременности и родам с 1 января 1993 г. выдается не только работающим женщинам, как было ранее, но и женщинам, обучающимся с отрывом от производства в профтехучилищах, средних специальных, высших учебных заведениях, признанным безработными.

Пособие по беременности и родам работающим женщинам выдается в размере 100% заработка, без ограничения его двойной тарифной ставкой /окладом/, но не менее двух минимальных заработных плат. Следовательно, если с 1 апреля 1994 г. среднемесячный заработок у женщины будет менее двух минимальных зарплат /например, 100.000 руб./, то пособие по беременности и родам ей будет выплачено в размере 120.000 руб. в месяц.

Пособие по беременности и родам студенткам, женщинам-военнослужащим, женщинам, признанным безработными, также не может быть менее двух минимальных заработных плат.

При рождении ребенка женщине выплачивается единовременное пособие в размере трех минимальных заработных плат. С 1.04.94 г. размер этого пособия составляет 180.000 руб.

Постановлением Совмина республики от 26.06.91г. № 248 "О дополнительных мерах по улучшению охраны материнства и детства в Республике Беларусь" предусмотрена выплата единовременного /поощрительного/ пособия женщинам, ставшим на учет в женской консультации до 12-недельного срока беременности, регулярно посещавшим ее и выполняющим предписания врачей в течение всего срока беременности. Пособие назначается и выплачивается в размере 50% единовременного пособия, выдаваемого при рождении ребенка /в настоящее время 90.000 руб./. Выплата пособия производится одновременно с выплатой единовременного пособия при рождении ребенка за счет средств Фонда социальной защиты населения Республики Беларусь.

З. ГРИГОРОВИЧ,
начальник отдела соцстраха Минского областного управления Фонда социальной защиты населения Республики Беларусь.

ФОТАРЭПАРТАЖ

Фізкультурна-спартыўнае свята прайшло ў Фрунзенскім раёне Мінска. На яго былі запрошаны ветэраны вайны і працы, школьнікі, жыхары суседніх раёнаў — для іх дэманстравалі сваё майстэрства студэнты Акадэміі фізкультуры і спорту Беларусі.

На зялёным дыване стадыёна выступілі гімнасты, веласіпедысты, майстры бокса і барацьбы, лёгкаатлеты. Ганаровымі гасцямі свята сталі ўдзельніцы вакальнага ансамбля ветэранаў "Баявыя сяброўкі", якія выканалі вядомыя песні часоў вайны.

На здымках:** спяваюць "Баявыя сяброўкі"; спаборнічаюць веласіпедысты; самым дужым сярод аматараў цяжкай атлетыкі стаў студэнт Аляксандр **Мельнік.

Фота Яўгена ПЯСЕЦКАГА.

■ СПОРТ

ПЕРАМАГЛІ ГАСПАДАРЫ ПОЛЯ

У верасні алімпійскія зборныя Беларусі і Украіны ўключацца ў адборачныя турніры да Алімпіяды 1996 года ў Атланце. У плане падрыхтоўкі да гэтых адказных матчаў разглядалася сустрэча алімпійцаў дзвюх рэспублік, якая адбылася на мінскім стадыёне «Трактар».

Гаспадары поля перамаглі з лікам 2:0. Першы мяч у вароты ўкраінскай зборнай быў забіты на 41-й мінуце першага тайма. Дыяганальнай перадачай Алег Пуціла вывеў на ўдарную пазіцыю Аляксандра Кульшу, і той не прамахнуўся. А ў другім тайме Пуціла сам стаў аўтарам гола.

Учора ў Кіеве сустракаліся нацыянальныя зборныя Украіны і Беларусі.

УЗНАГАРОДЫ МІНЧАН

Адміністрацыя Мінскага аўтазавода і спартыўны клуб МАЗа дапамагаюць клубу аздараўленчага бегу «Аматар». Ён аб"ядноўвае многіх рабочых, інжынерна-тэхнічных работнікаў і служачых прадпрыемства і клапоціцца аб іх аздараўленні. З членамі клуба Анатоль Гогалеў праводзіць заняткі па агульнай фізічнай падрыхтоўцы, наладжваюцца сумесныя трэніроўкі, выезды на прабегі, якія праводзяцца не толькі ў Беларусі, але і ў краінах блізкага і далёкага замежжа.

Вось і нядаўна праўленне «Аматара» пры садзейнічанні спартыўна-турыстычнай фірмы «Бег-тур» і спартыўнага клуба МАЗа арганізавала паездку групы марафонцаў на традыцыйны прабег у польскі горад Вроцлаў.

На старт выйшлі каля чатырохсот спартсменаў з адзінаццаці краін. У абсалютным першынстве перамог вядомы польскі бягун Тадэуш Лавіцкі, які паказаў высокі вынік — 2.24.09. У шасцёрку лепшых увайшлі тры бегуны з Мінска. Другое месца заняў Сяргей Юдзянкоў, чацвёртае — Юрый Брандас, пятае — Сяргей Коваль. Сярод жанчын трэцім прызёрам стала юная мінчанка Ірына Сірэнка.

Кубак за камандную перамогу ўручаны мінчанам.

НА ЧЭМПІЯНАТ У САЛОНІКІ

У грэчаскім горадзе Салонікі сёння стартуе чэмпіянат Еўропы па спартыўнай гімнастыцы сярод жанчын. Рэспубліку Беларусь на гэтым першынстве будуць прадстаўляць мінчанкі чэмпіёнкі свету Ларыса Лук"яненка і Таццяна Агрызка, а таксама пераможца маладзёжнага першынства Еўропы Вольга Гантар.

Як адзначыла перад ад"ездам галоўны трэнер нашай каманды Галіна Крыленка, спартсменкі старанна рыхтаваліся да чэмпіянату і разлічваюць на ўзнагароды.

ЛІДЭРЫ ВЫЙГРАЮЦЬ

У трэцяй лізе чэмпіянату Рэспублікі Беларусь па футболу праведзены гульні 26-га тура. Каманды, якія займаюць першыя чатыры месцы, дабіліся перамогі.

Па-ранейшаму лідзіруе мінская «Атака-Аура», якая ў Смаргоні выйграла ў мясцовых футбалістаў з лікам 3:1 і мае цяпер 43 ачкі. На два ачкі адстае гродзенскі «Кардан-Флайерс», які нанёс паражэнне «Легмашу» — 2:0. Трэці радок турнірнай табліцы займае барысаўская каманда «Фамальгаут» — 39 ачкоў. У прайшоўшым туры футбалісты з горада на Бярэзіне ў Стоўбцах з лікам 3:1 выйгралі ў «Нёмана».

У ніжняй частцы турнірнай табліцы знаходзяцца любанская «Арэса», «Нёман», «Зара» з калгаса імя Скварцова і Маёрава Старадарожскага раёна і клецкая «Рада». У 26-м туры ўсе яны пацярпелі паражэнні.

Дзве лепшыя каманды з трэцяй лігі пяройдуць у другую лігу.

/Наш кар./.

Заява Міхаіла Вяргеенкі

Старшы трэнер мінскага "Дынама" Міхаіл Вяргеенка падаў заяву аб тым, што пакідае сваю пасаду. Аднак пакіне ён каманду ў чэрвені, пасля заканчэння рэспубліканскага чэмпіянату, дзе яго падапечныя лідзіруюць. Як стала вядома з дасведчаных крыніц, прычынай гэтага сталі яго абвостраныя адносіны з кіраўніцтвам дынамаўскага клуба. Аднак што датычыць пасады галоўнага трэнера нацыянальнай зборнай Беларусі, якую па сумяшчальніцтву займае Вяргеенка, то яна пакуль застаецца за ім. Паводле паведамленняў той жа крыніцы, яму нават было прапанавана ўзначаліць яе. У адказ пакуль не было ніякага рашэння.

БЕЛІНФАРМ.

Хатні экран

25 мая, чацвер

Беларускае тэлебачанне

13.30. Навіны.
15.30. Конкурс піяністаў імя І.А.Цвятаевай.
16.20. "Руіны страляюць..." 5-я серыя.
17.30. Навіны.
17.40. Праграма міласэрнасці.
18.10. Абласныя навіны (Гродна).
18.25. Навіны Бі-бі-сі.
19.00. Зачытайце маё пісьмо...
19.05. Актуальнае інтэрв'ю.
19.30. Праблемы якасці прадуктаў харчавання.
19.40. Партрэт на фоне часу.
20.10. Пазіцыя ўрада.
20.25. Пяць хвілін на жарты.
20.30. Кантакт.
20.35. Калыханка.
21.00. Панарама.
21.35. Пад купалам Сусвету.
21.45. "Патоп". 2-я серыя.
22.35. Надвор'е.
22.45. "Валянцінаў дзень".
23.05. НІКа.
23.20. "Патоп". 3-я серыя.

Канал "Астанкіна"

14.00, 17.00, 20.00, 22.55. Навіны.
14.25. Прадпрымальнік.
15.05. Як дабіцца поспеху.
15.20. "Прыгоды Тома Соера" (Японія).
15.50. Канцэрт.
16.10. ...Да 16 і старэйшым.
16.50. Тэхнадром.
17.25. Планета.
17.50, 20.35. Надвор'е.
17.55. "Раскол". 9-я серыя.
18.55. Кінапанарама.
19.40. Добрай ночы, малышы!
20.45. Лато "Мільён".
21.15. "Ад Лешчанкі да Лешчанкі" Музычная праграма.
23.00. Футбол. Таварыская сустрэча. Зборная Даніі — зборная Швецыі. Перадача з Даніі.

Канал "Расія"

15.00, 19.00, 22.20. Весткі.
15.20. Студыя "Рост".
15.50. Там-там навіны.
16.05. Новая лінія.
16.50. "Сустракайце бабулю". Мультфільм.
17.00. Будні.
17.45. Свята кожны дзень.
17.55. У свеце аўта- і матаспорту.
18.25. Свая гульня.
19.25. Падрабязнасці.
19.35. "Санта-Барбара". Тэлесерыял.
20.25. "Настальжы". Музыка ўсіх пакаленняў.
21.00. Звычайная справа.
21.20. Айчына мая. "Пераўтварэнне".
22.40. Аўтаімгненне.
22.45. Зоркі гавораць.
22.50. Спартыўная карусель.
22.55. Экран крымінальных паведамленняў.
23.05. Балет Санкт-Пецярбурга.

27 мая, пятніца

Беларускае тэлебачанне

8.00. Раніца рэспублікі.
8.10. Дзелавая хроніка.
8.20. Пад купалам Сусвету.
8.30. Надвор'е.
8.40. Пяць хвілін на жарты.
8.45. Урокі здароўя.
9.10. "Патоп". 2-я серыя.
10.00. "І не пакіну цябе..." Міжнародная праграма міласэрнасці.
10.30. "Патоп". 3-я серыя.
11.50. "Карамболь". Ток-шоу з удзелам Г.Вашчанкі.
13.30. Навіны.
13.40. Пазіцыя ўрада.
13.55. Фільм-канцэрт.
14.45. Тэленарыс пра настаўніка геаграфіі А.У.Пракоф'ева.
15.20. ПІК.
16.00. Майстэрня. Г.Буралкін.
16.15. "Руіны страляюць..." 6-я серыя.
17.30. Навіны.
17.40. Тэленарыс пра паэта К.Жука.
18.00. Дзелавая хроніка.
18.10. Абласныя навіны (Магілёў).
18.25. Навіны Бі-бі-сі.
19.00. Навошта дадзена ўлада? Партызанскі раён Мінска.
19.45. Расказвае І.П.Антонаў, былы батальённы ваенфельчар.
20.15. Студыя "Тэлесябрына". Падарункі на добры настрой.
20.25. Пяць хвілін на жарты.
20.30. Кантакт.
20.35. Калыханка.
21.00. Панарама.
21.35. Пад купалам Сусвету.
21.45. "Патоп". 4-я серыя.
22.55. Надвор'е.
23.05. Рэйтынг.
23.20. НІКа.
23.35. "Мы вясёлыя, шчаслівыя, таленавітыя". Маст.фільм.

Канал "Астанкіна"

5.15. Ранішняя размінка.
5.30. Раніца.
7.45. "Дзяўчынка і леў". Мультфільм.
8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.00. Навіны.
8.20. Сарока.
8.40. "Замочак з сакрэтам".
9.00. Тэлешоу "50 х 50".
10.20. Амерыка з М.Таратутам.
10.50, 0.35. Прэс-экспрэс.
11.20. Тэніс. Адкрыты чэмпіянат Францыі.
11.50. Футбол. Таварыская сустрэча. Зборная Даніі — зборная Швецыі. 2-гі тайм.
14.25. Прадпрымальнік.
14.50. Бізнес-клас.
15.05. "Шуры-муры".
15.35. Алеся і кампанія.
16.05. "...З іншага боку..."
16.50. Азбука ўласніка.
17.25. Навіны культуры.
17.40. Чалавек і закон.
18.10, 20.35. Надвор'е.
18.15. Амерыка з М.Таратутам.
18.45. Поле цудаў.
19.40. Добрай ночы, малышы!
20.45. "Погляд" з А.Любімавым.
21.35. "Дэн Огаст" (ЗША). Фільм 5-ы.
22.35. Чалавек тыдня.
23.10. Музагляд.
23.50. Тэніс. Адкрыты чэмпіянат Францыі.
0.20. Аўта-шоу.

Канал "Расія"

6.00, 10.00, 15.00, 19.00, 22.20. Весткі.
6.20. Патрабуюцца... патрабуюцца...
6.30. Формула-730.
7.00. Час дзелавых людзей.
7.30. "Жоўтая падводная лодка".
8.00. Сусветныя навіны Эй-бі-сі.
8.25. Чароўны куфэрачак.
8.35. Паехалі.
8.45. "Санта-Барбара".
9.35. Тэлегазета.
9.40. Сялянскае пытанне.
10.10. Момант ісціны.
15.20. Студыя "Рост".
15.50. Там-там навіны.
16.05. Ваенны кур'ер.
16.20. Новая лінія. "Жыццё без жорсткасці".
16.50. "Тайна згубленай даліны". 1-я серыя.
17.45. Свята кожны дзень.
17.55. Эстрадная праграма.
18.45. Кінамарафон.
19.25. Падрабязнасці.
19.35. "Імперыя страсці". Маст.фільм (Японія—Францыя).
21.20. "К-2" прадстаўляе.
22.40. Аўтаімгненне.
22.45. Зоркі гавораць.
22.50. Спартыўная карусель.
22.55. "Фамільныя каштоўнасці". Маст.фільм (Італія).

Калектыў аб"яднання "Мінскаблграспецманта-жкамплект" выказвае глыбокае спачуванне галоўнаму спецыялісту аб"яднання Аляксандру Міхайлавічу Драгуну ў сувязі з напаткаўшым яго горам — смерцю МАЦІ.

8-й канал

26 мая, четверг

18.00 Многосерийный фильм "Карусель".
18.20 Музыкальная программа.
19.00 Телесериал "Лабиринт правосудия", "Свои и чужие".
20.00 Мультсериал "Вольтрон".
20.30 Телесериал "Морена Клара". 14-я серия.
21.25 "Файт". Кикбоксинг.
21.45 Детектив... Боевик... Художественный фильм "Невидимый убийца".
23.10. Музыкальная проггрaмма.

27 мая, пятница

18.00 Многосерийный фильм "Карусель.
18.25 Музыкальная программа.
18.55 СОЛТЭК. "Доремифасольки".
19.00 Полицейский сериал "Хилл Стрит Блюз".
20.00 Мультфильм "Вольтрон".
20.30 Телесериал "Морена Клара". 15-я серия.
21.20 Время местное.
21.40 Фантастика на экране. Художественный фильм "Земля Санникова".
23.10 Музыкальная программа.

Наш адрас:
220013, гор.Мінск, вул.Б. Хмяльніцкага,10-А,паверх 9, рэдакцыя газеты "Мінская праўда".

ТЭЛЕФОНЫ:
прыёмнай рэдакцыі —68-29-76,
намесніка галоўнага рэдактара —68-25-81,
адказнага сакратара —68-26-48,
сакратарыята —68-26-48,
аддзелаў: Саветаў —68-26-38,
адукацыі і культуры —68-25-76,
сацыяльна—эканамічнага —68-25-43,
грамадска-палітычнага —68-25-42,
інфармацыйна-аналітычнага —68-28-33,
пісьмаў і маральна-бытавых праблем — 68-25-83,
ілюстрацыі —68-25-03,68-26-48,
камерцыйнага — 68-25-86,
бухгалтэрыі —68-26-65.
Тэлефоны карэспандэнцкіх пунктаў: у Барысаве —(8-277)5-15-61,Вілейцы —(8-271)5-57-86,Нясвіжы—(8-270)5-41-88, Салігорску — (8-210) 2-49-60.

ЗАСНАВАЛЬНІК — Мінскі абласны Савет народных дэпутатаў, 220625, г.Мінск, вул. Энгельса, 4.
"Мінская праўда"— орган Мінскага абласнога Савета народных дэпутатаў.

Галоўны рэдактар М.А.ШЛОМА.

Рэдакцыя можа друкаваць матэрыялы ў парадку абмеркавання, не падзяляючы пункту гледжання аўтара.
Адказнасць за падбор і дакладнасць апублікаваных фактаў і іншых звестак нясуць іх аўтары.
Рэдакцыя пакідае за сабой права не ўступаць у перапіску з чытачамі.

Час падпісання ў друк: па графіку 22.10.
Нумар падпісаны ў 22.00.

Набрана і звярстана на настольна-выдавецкім комплексе. "Мінскай праўды".
Друкарня выдавецтва "Беларускі Дом друку".
220013, г.Мінск, пр. Ф.Скарыны, 79.

Тыраж 17763. Індэкс 63923. Зак № 54.

М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12